

Hof van Cassatie

LIBERCAS

4 - 2018

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

OORZAAK

Oorzaak - Algemeen - Wegverkeer - Ongeval - Fout van een bestuurder - Oorzakelijk verband - Gevolg - Fout van een andere bestuurder

Uit de omstandigheid dat een bestuurder een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met een ongeval, valt niet af te leiden dat tussen de fout van een andere bestuurder en dat ongeval hoegenaamd geen oorzakelijk verband zou bestaan.

8 januari 2018

C.2017.0075.F

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Overheidssector - Werkgever - Wegverkeersongeval veroorzaakt door een derde - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een loon

De werkgever uit de overheidssector die, door de fout van een derde, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen aan zijn personeelslid loon en de lasten op dat loon moet blijven betalen, zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding voor de aldus geleden schade, voor zover uit de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen volgt dat de voormelde uitgaven waartoe hij gehouden is, niet definitief voor zijn rekening moeten blijven (1). (1) Cass. 18 november 2011, AR C.09.0521.F, AC 2011, nr. 625, met concl. OM in Pas. nr. 625.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

16 februari 2018

C.2016.0344.F

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Overheidssector - Werkgever - Ambtenaar van de Europese Gemeenschappen - Wegverkeersongeval veroorzaakt door een derde - Definitieve invaliditeit - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een invaliditeitsuitkering

De invaliditeitsuitkering waarop de ambtenaar van de Europese Gemeenschappen recht heeft wanneer hij blijvend invalide wordt en die invaliditeit als volledig wordt beschouwd, waardoor het hem niet mogelijk is werkzaamheden te verrichten die met een ambt van zijn functiegroep overeenkomen, vormt niet de tegenprestatie voor de arbeidsprestaties die de eiseres zou hebben ontvangen indien het ongeval zich niet had voorgedaan en die uitkering is, bijgevolg, geen schade die vergoed kan worden (1). (1) Cass. 24 januari 2013, AR C.12.0113.F, AC 2013, nr. 59, met concl. OM in Pas. nr. 59.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

16 februari 2018

C.2016.0344.F

AC nr. ...

ADMINISTRATIEVE GELDBOETE IN SOCIALE ZAKEN

- Sancties van strafrechtelijke aard - Tenuitvoerlegging voorafgaand aan definitieve rechterlijke beslissing - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van der Fraenen.

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

- Sancties van strafrechtelijke aard - Tenuitvoerlegging voorafgaand aan definitieve rechterlijke beslissing - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Het vermoeden van onschuld gewaarborgd door artikel 6.2 EVRM sluit in principe niet uit dat wordt overgegaan tot tenuitvoerlegging van de administratieve boete vooraleer de belastingplichtige bij een definitieve rechterlijke beslissing schuldig is bevonden; gelet op de ernstige gevolgen die de onmiddellijke tenuitvoerlegging kan hebben voor de betrokkene, is de fiscale administratie ertoe gehouden om slechts binnen redelijke grenzen tot dergelijke onmiddellijke tenuitvoerlegging over te gaan, waarbij zij een billijk evenwicht dient na te streven tussen alle op het spel staande belangen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 70, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

ALLERLEI

Allerlei - Beroepsinlevingsovereenkomst - Definities - Voorwerpen - Onderscheid

Uit de artikelen 104 van de programmawet van 2 augustus 2002 en 2 en 3 van de Arbeidsovereenkomstenwet blijkt dat de beroepsinlevingsovereenkomst verschilt van de arbeidsovereenkomst doordat ze de opleiding en niet de prestatie van loonarbeid tot voorwerp heeft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 700.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

Allerlei - Beroepsinlevingsovereenkomst - Definities - Voorwerpen - Onderscheid

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

EINDE

Einde - Willekeurig ontslag - Sluiting van ondernemingen - Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers - Betaling - Maximumbedrag - Plafond

De vergoeding wegens willekeurige afdanking, bepaald door artikel 63 van de wet van 3 juli 1978, vóór de wijziging ervan door de wet van 26 december 2013, maakt deel uit van de vergoedingen en voordelen bedoeld in artikel 35, § 1, 2°, van de wet van 26 juni 2002 die door het Fonds tot vergoeding van de in geval van Sluiting van Ondernemingen ontslagen werknemers, moeten worden betaald wanneer de werkgever, bij sluiting van de onderneming, zich niet kwijt van zijn verplichtingen; aangezien ze bijdraagt tot de bescherming tegen het ontslag van de werknemers die voor onbepaalde tijd zijn aangeworven, vormt ze een opzeggingsvergoeding die voortvloeit uit de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 24, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 dat het maximumbedrag van de betalingen bepaalt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 701.

11 december 2017

S.2016.0026.F

AC nr. ...

Einde - Willekeurig ontslag - Sluiting van ondernemingen - Fonds tot vergoeding van de in geval

van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers - Betaling - Maximumbedrag - Plafond

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0026.F

AC nr. ...

ARBEIDSVORZIENING

SLUITING VAN ONDERNEMINGEN

Sluiting van onderneming - Willekeurig ontslag - Vergoedingen - Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers - Betaling - Maximumbedrag - Plafond

De vergoeding wegens willekeurige afdanking, bepaald door artikel 63 van de wet van 3 juli 1978, vóór de wijziging ervan door de wet van 26 december 2013, maakt deel uit van de vergoedingen en voordelen bedoeld in artikel 35, § 1, 2°, van de wet van 26 juni 2002 die door het Fonds tot vergoeding van de in geval van Sluiting van Ondernemingen ontslagen werknemers, moeten worden betaald wanneer de werkgever, bij sluiting van de onderneming, zich niet kwijt van zijn verplichtingen; aangezien ze bijdraagt tot de bescherming tegen het ontslag van de werknemers die voor onbepaalde tijd zijn aangeworven, vormt ze een opzeggingsvergoeding die voortvloeit uit de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 24, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 dat het maximumbedrag van de betalingen bepaalt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 701.

11 december 2017

S.2016.0026.F

AC nr. ...

Sluiting van onderneming - Willekeurig ontslag - Vergoedingen - Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers - Betaling - Maximumbedrag - Plafond

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0026.F

AC nr. ...

BELASTING

- Belastingenschuld - Bewijsmiddelen - Onrechtmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheidsvoorwaarden

De fiscale wetgeving bevat geen algemene bepaling die het gebruik verbiedt van onrechtmatig verkregen bewijs voor het vaststellen van een belastingschuld en zo, daartoe gronden aanwezig zijn, voor het opleggen van een verhoging of een boete. Het gebruik door de administratie van onrechtmatig verkregen bewijs dient te worden getoetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht op een eerlijk proces: behoudens wanneer de wetgever ter zake in bijzondere sancties voorziet, kan het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in fiscale zaken slechts worden geweerd indien de bewijsmiddelen verkregen zijn op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat dit gebruik onder alle omstandigheden als ontoelaatbaar moet worden geacht, of indien dit gebruik het recht van de belastingplichtige op een eerlijk proces in het gedrang brengt; de rechter kan bij die afweging onder meer rekening houden met één of meer van volgende omstandigheden: het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag ervan op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm worden beschermd, het al dan niet opzettelijk karakter van de door de overheid begane onrechtmatigheid en de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt.

18 januari 2018

F.2016.0031.N

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Niet bij wet voorziene maatregel - Toekenning indien de maatregel bij wet is voorzien - Passend herstel - Toepasselijkheid van artikel 70, § 2, Btw-wetboek

Wanneer de fiscale rechter oordeelt dat er uitstel moest zijn verleend indien de wet in die maatregel had voorzien, verleent hij de eiser het passende herstel door de toepassing van voornoemd artikel 70, § 2, eerste lid, te weigeren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr.

- Art. 70, § 2 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Niet bij wet voorziene maatregel - Geen toekenning indien de maatregel bij wet is voorzien - Herstel

Wanneer de fiscale rechter meent dat er geen grond zou bestaan om uitstel te verlenen indien de wet in die maatregel had voorzien, bestaat er geen grond tot herstel (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Probaticwet - Artikelen 8 en 18bis Probaticwet - Toepasselijkheid

Noch de Probaticwet noch, inzonderheid, de artikelen 8 en 18bis van die wet zijn van toepassing op de fiscale geldboete van artikel 70, § 2, Btw-wetboek (1). Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

- Art. 70, § 2 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Toekenning - Aan de strafrechter opgelegde beperkingen op de toekenning - Fiscale rechter niet gebonden - Veroordeling tot een fiscale geldboete - Rechtsmiddel voor de fiscale rechter - Effectiviteit

Het feit dat de fiscale rechter bij zijn beslissing of uitstel al dan niet moest zijn verleend niet gebonden is door de aan de strafrechter opgelegde beperkingen op het uitstel, impliceert op zich niet dat de tot een geldboete veroordeelde persoon geen daadwerkelijk rechtsmiddel voor de fiscale rechter geniet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Niet bij wet voorziene maatregel - Geen toekenning indien de maatregel bij wet is voorzien - Herstel

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Probaticwet - Artikelen 8 en 18bis Probaticwet - Toepasselijkheid

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Artikelen 8 en 18bis Probaticwet - Uitstel - Vervulde wettelijke voorwaarden - Toekenning - Vonnisgerecht - Beoordelingsbevoegdheid

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Niet bij wet voorziene maatregel - Toekenning indien de maatregel bij wet is voorzien - Passend herstel - Toepasselijkheid van artikel 70, § 2, Btw-wetboek

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Doeleinden

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een B.T.W.-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

18 januari 2018

F.2016.0160.N

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Artikelen 8 en 18bis Probaticwet - Uitstel - Vervulde wettelijke voorwaarden - Toekenning - Vonnisgerecht - Beoordelingsbevoegdheid

De artikelen 8, § 1, en 18bis Probatiewet stellen de voorwaarden vast waaronder uitstel van de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke veroordeling kan worden verleend; wanneer de veroordeelde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om uitstel te genieten, dient de vonnisrechter op grond van eigen overwegingen te beoordelen of die maatregel bevolen moet worden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr.

- Art. 70, § 2 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Sancties - Administratieve geldboeten - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Het vermoeden van onschuld gewaarborgd door artikel 6.2 EVRM staat er niet aan in de weg dat aan de fiscale administratie de taak kan worden opgedragen om administratieve geldboetes op te leggen bij overtreding van de belastingwet, zelfs al zijn deze sancties zwaar, voor zover de belastingplichtige de sanctie ter beoordeling kan voorleggen aan een rechter met volle rechtsmacht; onder dezelfde voorwaarde staat artikel 6.2 EVRM evenmin eraan in de weg dat in geval van niet-betaling interest verschuldigd is op het bedrag van de boete (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 70, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

- Artikel 70, § 2, Btw-Wetboek - Fiscale geldboete - Uitstel - Toekenning - Aan de strafrechter opgelegde beperkingen op de toekenning - Fiscale rechter niet gebonden - Veroordeling tot een fiscale geldboete - Rechtsmiddel voor de fiscale rechter - Effectiviteit

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

12 januari 2018

F.2016.0127.F

AC nr. ...

- Belasting geheven van de aan een belastingplichtige geleverde goederen en verleende diensten en andere voorbelasting - Door de belastingplichtige verschuldigde belasting - Kwartaalaangiften - Aftrek - Overschot - Overbrenging - Teruggave

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

9 februari 2018

F.2015.0101.F

AC nr. ...

- Belasting geheven van de aan een belastingplichtige geleverde goederen en verleende diensten en andere voorbelasting - Door de belastingplichtige verschuldigde belasting - Kwartaalaangiften - Aftrek - Overschot - Overbrenging - Teruggave

Uit de samenhang van de artikelen 45, § 1, 47, 75 en 76, § 1, Btw-wetboek, en artikel 81, § 1 en 4, van het koninklijk besluit nr. 4 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde volgt dat de belastingplichtige die kwartaalaangiften moet indienen, kan kiezen voor de teruggave van het overschot dat in zijn voordeel verschijnt op de datum waarop hij zijn laatste kwartaalaangifte van het afgelopen jaar heeft ingediend, dat het overschot allesbehalve automatisch naar het eerste kwartaal van het volgende jaar wordt overgebracht, maar dat zulks enkel geschiedt indien de belastingplichtige in zijn aangifte niet voor die teruggave heeft gekozen en dat een dergelijke keuze, die betrekking moet hebben op het volledige overschot, onherroepelijk is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

- Art. 8/1, § 1 en 4 KB nr. 4 van 22 augustus 1934

- Artt. 45, § 1, 47, 75 en 76, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

9 februari 2018

F.2015.0101.F

AC nr. ...

- Sancties - Administratieve geldboeten - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van der Fraenen.

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

- Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Beoordelingscriteria - Pertinente elementen

De rechter die vaststelt dat de boete van 200 % zich niet in redelijke verhouding bevindt met de relatief beperkte omvang van de fraude en dat de belastingplichtige niet de bedenker is van het grootschalig fraudecircuit en eerder een passieve rol speelde in een fraudesysteem dat haar door haar leverancier werd aangeboden, en vervolgens oordeelt dat de opgelegde geldboete dient te worden verminderd tot 50%, oefent zijn evenredigheidstoetsing uit op grond van ter zake pertinente elementen.

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

18 januari 2018

F.2016.0160.N

AC nr. ...

BESLAG**ALGEMEEN****Algemeen - Uitvoerbare titel - Uitvoerbaarheid - Géén uitvoerbaarheid**

De daden van tenuitvoerlegging van een uitvoerbare titel moeten hun grondslag vinden in die titel, die nog steeds moet kunnen worden uitgevoerd.

- Artt. 1494, eerste lid, en 1539, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

22 december 2017

C.2017.0012.F

AC nr. ...

Algemeen - Belastingzaken - Betwisting over de invordering van belastingschulden - Beslagrechter - Bevoegdheid

Conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van der Fraenen.

25 januari 2018

C.2016.0534.N

AC nr. ...

Algemeen - Belastingzaken - Betwisting over de invordering van belastingschulden - Beslagrechter - Bevoegdheid

De aanwijzing van de betrokken belastingschuldige bij de inkohiering maakt deel uit van de vestiging van de belasting en de betwisting nopens de wettigheid en regelmatigheid ervan is in de regel dan ook geen betwisting nopens de wettigheid en de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging, zodat de beslagrechter niet bevoegd is om hierover uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 569, eerste lid, 32°, 1385undecies, 1395, eerste lid, en 1498 Gerechtelijk Wetboek

25 januari 2018

C.2016.0534.N

AC nr. ...

ALLERLEI**Allerlei - Beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen - Verwerping - Herneming - Nieuwe omstandigheden - Aard**

Conclusie van advocaat-generaal de Koster.

2 februari 2018

C.2016.0167.F

AC nr. ...

Allerlei - Beschrijvende maatregelen of beslagmaatregelen - Verwerping - Herneming - Nieuwe omstandigheden - Aard

De herneming, wegens nieuwe omstandigheden, van een eerder verworpen vordering tot het verkrijgen van beschrijvende maatregelen is geen vordering tot wijziging of intrekking van de beschikking in de zin van artikel 1032 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

- Art. 1032 Gerechtelijk Wetboek

2 februari 2018

C.2016.0167.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Inkomstenbelastingen - Geschil m.b.t. de toepassing van een belastingwet - Bedrijfsvoorheffing - Aanslag - Vordering voor de rechtbank van eerste aanleg - Voorwaarden - Georganiseerd administratief beroep - Uitputtingsvereiste

Tegen de aanslag in de bedrijfsvoorheffing staat een georganiseerd administratief beroep open, dat de belastingplichtige voorafgaandelijk en tijdig moet instellen vooraleer hij een fiscaal verhaal kan instellen bij de rechter.

- Art. 366, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek

25 januari 2018

F.2014.0190.N

AC nr. ...

Belastingzaken - Algemeen - Geschillen over de invordering van belastingschulden - Beslagrechter - Bevoegdheid

Conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van der Fraenen.

25 januari 2018

C.2016.0534.N

AC nr. ...

Belastingzaken - Algemeen - Geschillen over de invordering van belastingschulden - Beslagrechter - Bevoegdheid

De aanwijzing van de betrokken belastingschuldige bij de inkohiering maakt deel uit van de vestiging van de belasting en de betwisting nopens de wettigheid en regelmatigheid ervan is in de regel dan ook geen betwisting nopens de wettigheid en de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging, zodat de beslagrechter niet bevoegd is om hierover uitspraak te doen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 569, eerste lid, 32°, 1385undecies, 1395, eerste lid, en 1498 Gerechtelijk Wetboek

25 januari 2018

C.2016.0534.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Materiële bevoegdheid - Vrederechter - Artikel 591, 2° Gerechtelijk Wetboek - Toepassingsgebied - Eigenaars van naburige panden - Geschillen - Gevolg van gebrek aan onderhoud van het eigen pand

Geschillen tussen eigenaars van naburige panden, die hun oorsprong vinden in het gebrek aan onderhoud van het eigen pand van één der naburige eigenaars, zijn geen geschillen in de zin van artikel 591, 2°, Gerechtelijk Wetboek, ook al dienen ingevolge dit gebrek aan onderhoud van het eigen pand ook werken te worden uitgevoerd aan de gemene delen.

- Art. 591, 2° Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0473.N

AC nr. ...

BEWIJS

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheidsvoorwaarden

De fiscale wetgeving bevat geen algemene bepaling die het gebruik verbiedt van onrechtmatig verkregen bewijs voor het vaststellen van een belastingschuld en zo, daartoe gronden aanwezig zijn, voor het opleggen van een verhoging of een boete. Het gebruik door de administratie van onrechtmatig verkregen bewijs dient te worden getoetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht op een eerlijk proces: behoudens wanneer de wetgever ter zake in bijzondere sancties voorziet, kan het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in fiscale zaken slechts worden geweerd indien de bewijsmiddelen verkregen zijn op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat dit gebruik onder alle omstandigheden als ontoelaatbaar moet worden geacht, of indien dit gebruik het recht van de belastingplichtige op een eerlijk proces in het gedrang brengt; de rechter kan bij die afweging onder meer rekening houden met één of meer van volgende omstandigheden: het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag ervan op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm worden beschermd, het al dan niet opzettelijk karakter van de door de overheid begane onrechtmatigheid en de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt.

18 januari 2018

F.2016.0031.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Allerlei - Arbeidsovereenkomst - Beroepsinlevingsovereenkomst - Voorwerpen - Onderscheid - Bewijs - Geschrift - Geen geschrift

Uit het verschil van voorwerp tussen de beroepsinlevingsovereenkomst en de arbeidsovereenkomst volgt dat, hoewel de rechter uit het ontbreken van het geschrift dat vereist wordt door de artikelen 105, § 1, en 106, 8°, van de programmawet, een feitelijk vermoeden kan afleiden dat bijdraagt tot het bewijs van het feit dat de overeenkomst in uitvoering waarvan een partij loonarbeid presteert onder het gezag van een andere partij, die door hen omschreven wordt als een beroepsinlevingsovereenkomst waarop de voormelde bepalingen van toepassing zijn, in werkelijkheid de prestatie van loonarbeid en niet de opleiding van de presterende partij tot voorwerp heeft en bijgevolg een arbeidsovereenkomst is, het ontbreken van dat geschrift niet noodzakelijkerwijs tot gevolg heeft dat de overeenkomst een arbeidsovereenkomst is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 700.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Allerlei - Arbeidsovereenkomst - Beroepsinlevingsovereenkomst - Voorwerpen - Onderscheid - Bewijs - Geschrift - Geen geschrift

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Getuigen - Recht een getuige te doen ondervragen - Verzoek om een getuige te horen - Afwijzing - Motivering

Artikel 6.3.d EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht heeft de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge; dat recht is niet absoluut, aangezien de rechter dat verzoek kan inwilligen dan wel afwijzen, naargelang het al dan niet dienstig blijkt voor de waarheidsvinding en voor zover het recht op een eerlijk proces wordt geëerbiedigd; wanneer om het verhoor van een getuige wordt verzocht, moet de rechter, wanneer hij dat verzoek afwijst, daarop antwoorden en aangeven waarom hij de gevraagde onderzoeksmaatregel niet nuttig acht om tot zijn overtuiging te komen (1). (1) Cass. 20 september 2017, AR P.17.0428.F, AC 2017, nr. 488, en de verwijzingen in de noot.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Uitstel toegekend door de eerste rechter - Beperking in hoger beroep - Onwettigheid

Wanneer een arrest wordt vernietigd wegens de onwettigheid van de beslissing die het uitstel beperkt dat door de eerste rechter werd toegekend, terwijl de schuldigverklaring zelf niet wordt vernietigd, wordt de vernietiging beperkt tot de straf en tot de bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (1). (1) Het Hof bevestigt hier dat het uitstel een van de bestanddelen van de straf vormt en dat straf en uitstel één geheel vormen; zie Cass. 7 juni 2017, AR P.17.0220.F, AC 2017, zie datum; Cass. 16 februari 2005, AR P.04.1658.F, met concl. van advocaat-generaal R. LOOP, AC 2005, nr. 96; Cass. 10 mei 2000, P.99.1887.F, AC 2000, nr. 281. Eerder had het Hof de bestreden beslissing vernietigd, in zoverre die uitspraak had gedaan over de strfvordering ingesteld wegens de telastlegging die gepaard ging met het uitstel dat door een onwettigheid is aangetast (Cass. 9 juni 1999, AR P.99.0259.F, AC 1999, nr. 342; Cass. 29 november 1988, AR 2309, AC 1988-89, nr. 185; Cass. 13 oktober 1958, AC 1959, p. 150). Het Hof heeft weliswaar de cassatie reeds beperkt tot het uitstel wanneer de bestrafte onwettigheid daaraan afbreuk doet, maar het betrof hier vernietigingen bij wijze van inkorting en zonder verwijzing, waarbij uitstel werd toegekend terwijl de wet het niet toeliet (zie R. DECLERCQ, "Pourvoi en cassation en matière répressive", RPDB 2015, p. 639 en de verwijzingen in noot

6 september 2017

P.2017.0061.F

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Vormen - Algemeen - Afwijking - Verzoekschrift ondertekend door een advocaat - Ontvankelijkheid - Vervolgingen en gedingen ingeleid in de vorm van een vordering tot tussenkomst

De afwijking van artikel 1080 Gerechtelijk Wetboek, bepaald in de strikt uit te leggen bepaling van artikel 93 Btw-wetboek, is niet van toepassing op het cassatieberoep tegen het arrest dat uitspraak doet over een geschil waarin, enerzijds, de eiser tegen de verweerster een vordering heeft ingesteld tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde, die strekte tot terugbetaling van de belasting over de toegevoegde waarde die de verweerster de eiser, volgens hem onterecht, had gefactureerd op de kostprijs van een opleiding die zij hem had verstrekt en, anderzijds, de verweerster de verweerder tot tussenkomst had opgeroepen teneinde haar te vrijwaren indien de hoofdvordering gegrond werd verklaard (1). (1) Zie Cass. 27 november 2015 AR C.15.0276.F, AC 2015, nr. 710; raadpl. ook Cass. 20 september 2013, AR F.12.0003.F, AC 2013, nr. 470, met concl. OM in Pas. 2013, nr. 470.

- Art. 93 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

9 februari 2018

F.2017.0083.F

AC nr. ...

Belastingzaken - Vormen - Algemeen - Afwijking - Verzoekschrift ondertekend door een advocaat - Ontvankelijkheid

De afwijking van artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek door artikel 93 Btw-wetboek, dat bepaalt dat het verzoekschrift houdende het cassatieberoep door een advocaat mag worden ondertekend, is enkel van toepassing op het cassatieberoep tegen een beslissing over de in hoofdstuk XIV van dat wetboek bedoelde vervolgingen en gedingen die worden ingeleid door de administratie of door de belastingschuldige om de betaling of de teruggave van de belasting, interest, fiscale geldboeten en toebehoren te verkrijgen; voor de toepassing ervan is vereist dat die vervolgingen en gedingen zijn ingeleid in de vorm van een gedinginleidende vordering en niet van een tussenvordering of van een vordering tot tussenkomst (1). (1) Zie Cass. 27 november 2015 AR C.15.0276.F, AC 2015, nr. 710; raadpl. ook Cass. 20 september 2013, AR F.12.0003.F, AC 2013, nr. 470, met concl. OM in Pas. 2013, nr. 470.

- Art. 93 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

9 februari 2018

F.2017.0083.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Afstand - Allerlei - Waals Milieuwetboek - Administratieve boete - Verzoek tot betwisting - Beslissing van de correctionele rechtbank - Cassatieberoep van de sanctionerend ambtenaar - Afstand

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

6 september 2017

P.2017.0571.F

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Allerlei - Waals Milieuwetboek - Administratieve boete - Verzoek tot betwisting - Beslissing van de correctionele rechtbank - Cassatieberoep van de sanctionerend ambtenaar - Afstand

De gewestelijk sanctionerend ambtenaar van het Operationele Directoraat-generaal Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Milieu van de Waalse Overheidsdienst kan afstand doen van het cassatieberoep dat hij heeft ingesteld tegen een beslissing van de correctionele rechtbank die in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over een verzoek tot betwisting van de door die ambtenaar opgelegde administratieve sanctie (Impliciet) (1). (1) Zie andersluidende concl. OM, in Pas. 2017, nr.Het openbaar ministerie kan weliswaar met een minnelijke schikking een einde stellen aan de strafvordering, zelfs "wanneer de onderzoeksrechter met een onderzoek is gelast of wanneer de zaak reeds bij de rechtbank of het hof aanhangig is gemaakt (...), voor zover er nog geen eindvonnis of eindarrest is geweest in strafzaken" (art. 216bis, § 2, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 98 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, "Pot-pourri II genaamd"). Bovendien kan het openbaar ministerie voortaan afstand doen van zijn hoger beroep (art. 206 Sv., zoals heringevoerd door artikel 91 van de voormelde wet van 5 februari 2016). Het openbaar ministerie had mondeling, op de rechtszitting van het Hof, gesteld dat die mogelijkheid, gelet op het verschil in aard van de procedure in hoger beroep en de cassatieprocedure, die mogelijkheid, de lege lata, niet kon worden uitgebreid tot de afstand van zijn cassatieberoep. Aangezien het Hof, in voorliggend arrest, de afstand van de sanctionerend ambtenaar in aanmerking heeft genomen, zou dit volgens ons voortaan ook moeten gelden voor de afstand van de administratie van financiën, vervolgende partij, of van het openbaar ministerie, zelfs wanneer die afstand neerkomt op een afstand van de uitoefening van de strafvordering, in tegenstelling tot wat het Hof tot nog toe heeft beslist maar zoals advocaat-generaal D. Vandermeersch voorstond in zijn conclusie (Cass. 2 september 2015, AR P.15.0746.F, AC 2015, nr. 474.)(M.N.B.)

- Artt. D163 en D164 Decr.W.Gew. 27 mei 2004 - Milieuwetboek. - Boek 2 : Waterwetboek. - Decretale gedeelte

6 september 2017

P.2017.0571.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Kennisgeving van de memorie - Plaats waar de kennisgeving geacht wordt de geadresseerde te bereiken

Om regelmatig te zijn, moet de kennisgeving van de memorie de geadresseerde bereiken per aangetekende brief of, naargelang de informatie waarover de auteur van die memorie beschikt, aan een plaats zijn gericht waar die kennisgeving geacht wordt de geadresseerde te bereiken; ze dient aldus te geschieden aan de partij tegen wie het cassatieberoep is gericht, aan haar woonplaats zoals die uit het dossier van de rechtspleging blijkt of, bij gebrek aan een woonplaats, aan haar verblijfplaats of aan de gekozen woonplaats (1). (1) In die zin oordeelt het Hof dat het cassatieberoep dat per aangetekend schrijven is betekend, verstuurd door de gerechtsdeurwaarder naar een adres in het buitenland, niet ontvankelijk is wanneer uit de processtukken niet blijkt dat de geadresseerde op de dag waarop de brief ter post is afgegeven, zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland had op het in de brief opgegeven adres (Cass. 8 september 1975, AC 1976, p. 41). Net zoals het Grondwettelijk Hof voor de betekening van het cassatieberoep heeft gezegd, strekt de mededeling van de memorie ertoe "haar ter kennis te brengen van de partij tegen wie ze is gericht, teneinde die partij toe te laten haar verdediging voor te bereiden" (GwH 30 juni 2004, nr. 12/2004). Anderzijds is ook de memorie onontvankelijk waarvan geen kennis werd gegeven aan de betrokken partij zelf maar aan haar advocaat (Cass. 7 september 2016, AR P.16.0461.F, onuitgegeven, ambtshalve middel). Daarentegen "is de memorie van de eiser, waarvan geen kennis werd gegeven aan de nieuwe woonplaats van de verweerder, terwijl het cassatieberoep hem aan die woonplaats werd betekend, ontvankelijk wanneer daarvan kennis werd gegeven aan de woonplaats van de verweerder zoals die in het bestreden arrest is vermeld en laatstgenoemde niet aanvoert dat hij de memorie niet ontvangen heeft" (Cass. 11 januari 2017, AR P.16.0703.F, AC 2017, nr. 22).

- Art. 429, vierde lid Wetboek van Strafvordering

22 november 2017

P.2017.0019.F

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Algemeen - Geschonden wetsbepalingen - Directe werking van EU-richtlijn

Het middel dat de schending aanvoert van de directe werking van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen, zonder de niet-correcte omzetting van deze Richtlijn aan te voeren, in samenhang met artikel 288, derde lid, VWEU, waaruit de rechtstreekse werking van de Richtlijn zou volgen, is niet ontvankelijk.

25 januari 2018

F.2016.0078.N

AC nr. ...

Belastingzaken - Algemeen - Geschonden wetsbepalingen - EU-richtlijn - Omzettingsbepalingen - Vereiste

Het middel dat uitsluitend de schending aanvoert van artikel 18.2, derde lid, Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen, zonder de nationale bepalingen te vermelden die deze Richtlijn hebben omgezet in het Belgisch recht, is niet ontvankelijk.

25 januari 2018

F.2016.0078.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Verbintenis iets niet te doen - Sanctie - Schadevergoeding

Zelfs al raakt een middel de openbare orde of is het van dwingend recht ten voordele van de eiser in cassatie, toch is het nieuw en derhalve niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat voor de feitenrechter enig feit is aangevoerd dat met de als geschonden aangewezen bepaling verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin blijkt dat die beslissing feitelijke gegevens vaststelt die hierop betrekking hebben (1). (1) Cass. 5 januari 2009, AR S.08.0101.N, AC 2009, nr. 6 en Cass. 8 september 2008, AR C.08.0026.N, AC 2008, nr. 456.

29 januari 2018

C.2017.0299.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Misdrijf - Rechtvaardigingsgrond - Onoverkomelijke rechtsdwaling - Toezicht door het Hof - Slechte raad door een deskundig persoon

Rechtsdwaling wegens bepaalde omstandigheden kan door de rechter slechts als onoverkomelijk worden beschouwd als uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklagde heeft gehandeld zoals iedere redelijke en voorzichtige persoon zou hebben gehandeld die zich in dezelfde omstandigheden als de beklagde bevindt (1); de vonnisrechter stelt weliswaar op onaantastbare wijze de omstandigheden vast waarop hij zijn beslissing steunt, maar het Hof gaat na of hij daaruit wettig het bestaan van een rechtvaardigingsgrond heeft kunnen afleiden (2); de loutere vaststelling dat de beklagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende (3). (1) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016 nr. 58. (2) Zie Cass. 25 november 2015, AR P.15.0286.F, AC 2015, nr. 699. (3) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016, nr. 58; Cass. 18 november 2013, AR S.12.0076.F, AC 2013, nr. 612; Cass. 28 maart 2012, AR P.11.2083.F, AC 2012, nr. 202; Cass. 1 oktober 2002, AR P.01.1006.N, AC 2002, nr. 492; Cass. 16 januari 2001, AR P.99.0441.N, AC 2001, nr. 29; Cass. 15 november 1988, AR 2374, AC 1988-89, nr. 153; Cass. 19 mei 1987, AR 964, AC 1986-87, nr. 554.

- Art. 71 Strafwetboek

6 september 2017

P.2017.0489.F

AC nr. ...

Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Uitstel van het onderzoek van de zaak naar een latere rechtszitting op verzoek van de beklagde met het oog op bijstand van een tolk - Bewering betreffende het begrijpen van de draagwijdte van het uitstel

De omstandigheid dat een beklagde de bijstand van een tolk vraagt en verkrijgt teneinde zijn verdediging in persoon te voeren, houdt niet in dat het daartoe zonder bijstand van een tolk toegekende uitstel het recht van verdediging zou miskennen; de bewering dat de eiser in die omstandigheden de draagwijdte van het hem toegekende uitstel niet zou hebben begrepen, vergt een beoordeling van feiten waarvoor het Hof niet bevoegd is. (1) Zoals van kracht vóór de wijziging ervan bij artikel 17 van de wet van 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, BS 24 november 2016 (van kracht op 1 juni 2017).

- Art. 31, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

6 september 2017

P.2017.0479.F

AC nr. ...

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING

- Verdeling van de beschikbare bedragen - Schuldeisers - Zakelijke zekerheden en voorrechten - Herroeping

Bij herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid wordt de schorsing van de gevolgen van de zakelijke zekerheden en van de voorrechten beëindigd en moeten de bedragen die beschikbaar zijn op de bemiddelingsrekening worden verdeeld rekening houdend met de wettelijke of conventionele redenen van voorrang.

- Art. 8 Burgerlijk Wetboek - Boek III - Titel XVIII: Voorrechten en hypotheek. - Hypotheekwet

- Artt. 1675/7, § 1, derde lid, en § 4, en 1675/15, §§ 2/1 en 3 Gerechtelijk Wetboek

8 januari 2018

S.2016.0031.F

AC nr. ...

- Herroeping - Toelaatbaarheid - Aanzuiveringsregeling - Wachtttermijn

Uit artikel 1675/2, derde lid, Gerechtelijk Wetboek en de wetsgeschiedenis van de wijziging van voormeld artikel bij de wet van 14 januari 2013 volgt dat de wachtermijn van vijf jaar om een nieuw verzoek in te dienen die ingeval van herroeping wordt opgelegd aan de schuldenaar zowel van toepassing is op een herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid als op de herroeping van de aanzuiveringsregeling (1). (1) Zie concl. OM.

12 februari 2018 S.2017.0047.N AC nr. ...

- Herroeping - Toelaatbaarheid - Aanzuiveringsregeling - Wachtermijn

Conclusie van advocaat-generaal Vanderlinden.

12 februari 2018 S.2017.0047.N AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Douaneschuld - Boeking - Douaneschuldenaar

De douaneschuld kan ook bij een proces-verbaal opgesteld overeenkomstig de artikelen 267 en 268 AWDA worden vastgesteld wanneer het exacte bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer dat voortvloeit uit de douaneschuld met zekerheid wordt vastgesteld ten aanzien van de schuldenaars.

- Artt. 267 en 268 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

- Artt. 2.1, eerste lid, en 2.2, eerste lid EEG-Verordening nr. 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer

18 januari 2018 F.2016.0033.N AC nr. ...

DWANGSOM

- Voorwaarde - Hoofdveroordeling - Betaling van vergoeding

Het arrest, dat oordeelt dat de verplichting tot betaling van de vergoedingen geen hoofdveroordeling is in de zin van artikel 1385bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek en dat die derhalve met een dwangsom gepaard kan gaan, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing.

19 januari 2018 C.2016.0409.F AC nr. ...

- Voorwaarde - Hoofdveroordeling

Elk bevel van de rechter levert een hoofdveroordeling op in de zin van artikel 1385bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek en kan bijgevolg niet gepaard gaan met een dwangsom in zoverre die veroordeling betrekking heeft op de betaling van een geldsom (1). (1) Het OM heeft in hoofdzaak gezegd dat het bestreden arrest de ten laste van Amazon uitgesproken veroordeling analyseert en oordeelt dat die uit twee onderdelen bestaat: enerzijds, de verplichting om aangifte te doen van de verkopen van dragers en toestellen voor de reproductie van geluids- en beeldwerken en, anderzijds, een veroordeling tot betaling van de vergoedingen voor het kopiëren van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik, die verschuldigd zijn naargelang die verkopen in België plaatsvinden. Het bestreden arrest, dat beslist dat de hoofdveroordeling (de verplichting om aangifte te doen) geen veroordeling tot betaling van een geldsom is, aangezien het gaat om een verbintenis om iets te doen, geeft een foutieve interpretatie aan het begrip "hoofdveroordeling". De rechtsleer is unaniem van oordeel dat "het begrip 'hoofdveroordeling' enkel wordt gebruikt om het bevel van de rechter te kwalificeren en te onderscheiden van de veroordeling tot een dwangsom; die dwangsom heeft tot doel het bevel te versterken en wordt om die reden als accessorium van dat bevel beschouwd". Daaruit volgt dat het van weinig belang is of de veroordeling tot betaling van de vergoedingen al dan niet het accessorium is van de veroordeling om aangifte te doen. Zij maakt deel uit van de hoofdveroordeling in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek en kan niet gepaard gaan met een dwangsom om de tenuitvoerlegging ervan te waarborgen. (zie I. Moreau-Margrève, L'astreinte, Annales de la Faculté de droit de Liège, 1982, p. 65; J. Van Compernelle en G. de Leval, l'astreinte, Répertoire Notarial, 2013, dl. XIII, boek IV-6, nr. 39; K. Wagner, Dwangsom 2003-2009, Larcier 2010 nr. 53: "het begrip 'hoofdveroordeling' waarvan sprake in artikel 1385bis Ger. W., moet worden begrepen in tegenstelling tot de (voorwaardelijke) veroordeling tot een dwangsom, dewelke een accessorium is van de veroordeling waaraan de rechter een dwangsom verbindt [...] Dit betekent dat een dwangsom kan worden verbonden aan een veroordeling die op zich genomen een accessorium van een andere veroordeling is"). Ph de K.

- Art. 1385bis, § 5 Gerechtelijk Wetboek

19 januari 2018

C.2016.0409.F

AC nr. ...

EIGENDOM

- Eigenaars van naburige panden - Geschillen - Gevolg van gebrek aan onderhoud van het eigen pand - Vrederechter - Bevoegdheid - Materiële bevoegdheid - Artikel 591, 2° Gerechtelijk Wetboek - Toepassingsgebied

Geschillen tussen eigenaars van naburige panden, die hun oorsprong vinden in het gebrek aan onderhoud van het eigen pand van één der naburige eigenaars, zijn geen geschillen in de zin van artikel 591, 2°, Gerechtelijk Wetboek, ook al dienen ingevolge dit gebrek aan onderhoud van het eigen pand ook werken te worden uitgevoerd aan de gemene delen.

- Art. 591, 2° Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0473.N

AC nr. ...

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING

- Vlaams Gewest - Oppervlaktewaterenwet - Heffing op de waterverontreiniging - Lozing van hemelwater - Berekeningsmethode

Conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van der Fraenen.

25 januari 2018

C.2015.0274.N

AC nr. ...

- Vlaams Gewest - Oppervlaktewaterenwet - Heffing op de waterverontreiniging - Lozing van hemelwater - Berekeningsmethode

Uit de artikelen 35bis, § 3, eerste lid, 35ter, § 1, 35quater, § 1 en 35quinquies, § 1, Oppervlaktewaterenwet en hun onderlinge samenhang volgt dat de methode ter berekening van de vuilvracht bepaald in artikel 35quater, § 1 niet geldt voor de heffingsplichtigen die aan de heffing onderworpen zijn op andere gronden dan de in die bepaling vermelde vormen van waterverbruik, zoals heffingsplichtigen die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar water hebben geloosd op het grondgebied van het Vlaams Gewest (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 35bis, § 3, eerste lid, 35ter, § 1, 35quater, § 1 en 35quinquies, § 1 Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

25 januari 2018

C.2015.0274.N

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

ALGEMEEN

Algemeen - Belastingverordening - Ministeriële omzendbrief - Niet in de verordening overgenomen tekst - Rechtstreekse of onrechtstreekse verwijzing in de verordening - Onlosmakelijk deel van de verordening

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

2 maart 2018

F.2016.0137.F

AC nr. ...

Algemeen - Belastingverordening - Ministeriële omzendbrief - Niet in de verordening overgenomen tekst - Rechtstreekse of onrechtstreekse verwijzing in de verordening - Onlosmakelijk deel van de verordening

Een ministeriële omzendbrief waarnaar een belastingreglement rechtstreeks of via een andere, daarin bedoelde omzendbrief verwijst, zonder de tekst ervan over te nemen, ook als die omzendbrief in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt, maakt niet onlosmakelijk deel uit van dat reglement (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2018, nr. .

2 maart 2018

F.2016.0137.F

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 12 - Aanhouding - Invrijheidstelling door het parket - Tweede vrijheidsberoving - Bevel tot aanhouding - Termijn van vierentwintig uur - Aanvang

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

Art. 11 - Vrijstelling en belastingvermindering - Gehuwden - Feitelijk samenwonenden - Verschil in behandeling

De artikelen 131 en 147, 1° WIB92 werden door het Grondwettelijk Hof niet strijdig bevonden met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doch het Grondwettelijk Hof heeft enkel geoordeeld dat er een onverantwoord verschil in behandeling bestaat tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden omdat laatstgenoemden niet aan hetzelfde regime als de gehuwd samenwonenden zijn onderworpen; door het bevelen van de herberekening van de aanslag waarbij aan gehuwd samenwonenden de hogere belastingvrije som en de hogere belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten die gelden voor alleenstaanden moet worden toegekend, schenden de appelrechters deze wetsbepalingen en kennen zij, in strijd met artikel 172, tweede lid, Grondwet een vrijstelling en een belastingvermindering toe waarin de wet niet voorziet.

- Artt. 131 en 147, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

18 januari 2018

F.2016.0015.N

AC nr. ...

Art. 12 - Aanhouding - Invrijheidstelling door het parket - Tweede vrijheidsberoving - Bevel tot aanhouding - Termijn van vierentwintig uur - Aanvang

Artikel 12 Grondwet en artikel 18 Voorlopige Hechteniswet hebben niet tot gevolg dat een persoon die door het parket is aangehouden en vervolgens is vrijgelaten, niet meer voor hetzelfde feit voor een onderzoeksrechter kan worden gebracht en onder aanhoudingsbevel kan worden geplaatst; in dat geval loopt de termijn van vierentwintig uur niet vanaf de eerste interpellatie door de politie, namelijk die waarna hij in vrijheid werd gesteld, maar vanaf de tweede vrijheidsberoving, namelijk die welke werd bevolen op grond van gegevens die tot een nieuwe beoordeling van de vereisten met betrekking tot de openbare veiligheid hebben geleid (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas 2017, nr.

- Artt. 18 en 28 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12 De gecoördineerde Grondwet 1994

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

Art. 12 - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uur

Artikel 12 Grondwet en artikel 18 Voorlopige Hechteniswet, verbieden om een persoon meer dan vierentwintig uur ter beschikking van een politieoverheid te houden zonder dat een onderzoeksrechter hem, vóór het verstrijken van die termijn, heeft kunnen verhoren en over de eventuele uitvaardiging van een eerste hechtenistitel heeft kunnen beslissen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 18 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12 De gecoördineerde Grondwet 1994

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

Art. 10 - Vrijstelling en belastingvermindering - Gehuwden - Feitelijk samenwonenden - Verschil in behandeling

De artikelen 131 en 147, 1° WIB92 werden door het Grondwettelijk Hof niet strijdig bevonden met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doch het Grondwettelijk Hof heeft enkel geoordeeld dat er een onverantwoord verschil in behandeling bestaat tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden omdat laatstgenoemden niet aan hetzelfde regime als de gehuwd samenwonenden zijn onderworpen; door het bevelen van de herberekening van de aanslag waarbij aan gehuwd samenwonenden de hogere belastingvrije som en de hogere belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten die gelden voor alleenstaanden moet worden toegekend, schenden de appelrechters deze wetsbepalingen en kennen zij, in strijd met artikel 172, tweede lid, Grondwet een vrijstelling en een belastingvermindering toe waarin de wet niet voorziet.

- Artt. 131 en 147, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

18 januari 2018

F.2016.0015.N

AC nr. ...

Art. 12 - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uur

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)***GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Vrijstelling en belastingvermindering - Gehuwden - Feitelijk samenwonenden - Verschil in behandeling***

De artikelen 131 en 147, 1° WIB92 werden door het Grondwettelijk Hof niet strijdig bevonden met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doch het Grondwettelijk Hof heeft enkel geoordeeld dat er een onverantwoord verschil in behandeling bestaat tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden omdat laatstgenoemden niet aan hetzelfde regime als de gehuwd samenwonenden zijn onderworpen; door het bevelen van de herberekening van de aanslag waarbij aan gehuwd samenwonenden de hogere belastingvrije som en de hogere belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten die gelden voor alleenstaanden moet worden toegekend, schenden de appelrechters deze wetsbepalingen en kennen zij, in strijd met artikel 172, tweede lid, Grondwet een vrijstelling en een belastingvermindering toe waarin de wet niet voorziet.

- Artt. 131 en 147, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

18 januari 2018

F.2016.0015.N

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN**BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY*****Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Bij eenvoudige meerderheid tot stand gekomen bevestigende verklaring omtrent het hoofdfeit - Gevolg - Beslissing van het hof om de meerderheid al dan niet te volgen - Afzonderlijke beraadslaging van de voorzitter en de twee assessoren***

Wanneer het hof van assisen vaststelt dat de bevestigende verklaring omtrent de schuldvraag bij eenvoudige meerderheid tot stand is gekomen, heeft geen enkele bepaling de uitwerking of de draagwijdte om het hof te verbieden zich na de beraadslaging uit te spreken; de beslissing van het hof dient immers niet verplicht meteen na afloop van de in artikel 330 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde verklaring te worden genomen; in dat geval is het de jury die definitief uitspraak heeft gedaan, niet toegestaan om deel te nemen aan de beslissing van de voorzitter en de twee assessoren of hun beraadslaging bij te wonen.

- Art. 335 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2018

P.2017.1058.F

AC nr. ...

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Bij eenvoudige meerderheid tot stand gekomen bevestigende verklaring omtrent het hoofdfeit - Vermelding van die omstandigheid - Beslissing van het hof om de meerderheid al dan niet te volgen - Van het motiverend arrest onderscheiden arrest

Overeenkomstig de artikelen 329 en 330 van het Wetboek van Strafvordering beraadslaagt het college voor elke beschuldigde over het hoofdfeit en daarna over elke omstandigheid en neemt de voorzitter na iedere stemming de stemmen op in tegenwoordigheid van het college en tekent de beslissing onmiddellijk aan naast de vraag, zonder het aantal stemmen te vermelden, behalve in geval dat de bevestigende verklaring omtrent het hoofdfeit slechts bij eenvoudige meerderheid is tot stand gekomen; wanneer de bevestigende verklaring omtrent de schuldvraag bij eenvoudige meerderheid tot stand is gekomen, verbiedt geen enkele bepaling het hof om, op straffe van nietigheid van zijn beslissing, die omstandigheid en zijn beslissing om de meerderheid al dan niet te volgen, te vermelden in een van het motiverend arrest onderscheiden arrest.

- Artt. 329, 330 en 335 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2018

P.2017.1058.F

AC nr. ...

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Bij eenvoudige meerderheid tot stand gekomen bevestigende verklaring omtrent het hoofdfeit - Beslissing van het hof om de minderheid te volgen - Motivering van de uitspraak

Uit geen enkele bepaling volgt dat wanneer het hof de meerderheid niet volgt, in de in artikel 335 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde omstandigheden, de beslissing van het hof de redenen moet opgeven die de meerderheid van het hof ertoe gebracht hebben om de betrokkene schuldig te verklaren; hetzelfde geldt voor de redenen van de minderheid of het hof die nu volgt of niet.

31 januari 2018

P.2017.1058.F

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Beslissing alvorens recht te doen - Hoger beroep - Voorwaarde - Eindvonnis

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Beslissing alvorens recht te doen - Hoger beroep - Voorwaarde - Eindvonnis

Krachtens artikel 19, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek is het vonnis een eindvonnis in zover daarmee de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt is uitgeput, behoudens de rechtsmiddelen bij de wet bepaald; het begrip 'eindvonnis' impliceert dat de kwestie waarop de beslissing betrekking heeft, het voorwerp van het debat heeft uitgemaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

- Artt. 19, eerste lid, en 1050, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Bevestiging van het beroepen vonnis - Op eigen gronden van de appelrechters - Gevolg - Nietigheid van het beroepen vonnis

De appelrechters die op eigen gronden de beslissingen van het beroepen vonnis bevestigen, nemen hierdoor de eventuele nietigheid van het beroepen vonnis niet over.

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Bevoegdheid van de rechter - Appelrechter - Toetsingsbevoegdheid - Omvang - Regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereist dat de appelrechter aan wie een volledige toetsingsmogelijkheid wordt geboden en die de zaak zelf kan berechten, de regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg zou onderzoeken wanneer een partij hem dit vraagt (1). (1) Zie Cass. 22 oktober 2009, AR D.09.0003.N, AC 2009, nr. 608.

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Bevoegdheid van de rechter - Onregelmatigheid begaan door de eerste rechter - Appellant ten gronde in het ongelijk gesteld - Gevolg - Proceduremisbruik

De omstandigheid dat door de eerste rechter een onregelmatigheid, zoals door de appellandant aangevoerd, werd begaan sluit niet uit dat de appelrechter op grond van de omstandigheden van de zaak kan oordelen dat de appellandant, die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, misbruik van de procedure heeft gemaakt (1). (1) Zie Cass. 29 april 2010, AR C.09.0066.N, AC 2010, nr. 295.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Uitstel toegekend door de eerste rechter - Beperking in hoger beroep - Verzwaring van de toestand van de beklaagde - Eenstemmigheid

Het arrest dat het uitstel beperkt dat door de eerste rechter werd toegekend, verzwart de toestand van de beklaagde; dat moet bijgevolg vaststellen dat die beslissing door de appelrechters met eenparigheid van stemmen werd genomen (1). (1) Aldus kunnen de appelrechters het door de eerste rechter toegekende uitstel van tenuitvoerlegging van de straf niet opheffen (Cass. 9 juni 1999, AR P.99.0259.F, AC 1999, nr. 342), noch de duur ervan verlengen (Cass. 10 mei 2000, AR P.99.1887.F, AC 2000, nr. 281) wanneer zij de straf handhaven die door de eerste rechter werd uitgesproken, aangezien een dergelijke opheffing of verlenging een verzwaring van de straf uitmaakt. Daarentegen "is voor het arrest dat de hoofdgevangenisstraf verlaagt maar de duur van het door de eerste rechter voor de hoofdgevangenisstraf verleende uitstel verlengt, dat de geldboete verhoogt en het door de eerste rechter voor de geldboete toegekende uitstel intrekt, geen eenstemmigheid vereist" (Cass. 14 april 2010, AR P.09.1867.F, AC 2010, nr. 256.(M.N.B.)

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

6 september 2017

P.2017.0061.F

AC nr. ...

HUUR VAN DIENSTEN

- Aannemer - Sociale schulden - Opdrachtgever - Aansteller - Verplichtingen - Inhoudingen op het bedrag van de werken - Stortingen aan de RSZ - Niet-nakoming - Sanctie - Bijslag - Aard van de sanctie

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0030.F

AC nr. ...

- Aannemer - Sociale schulden - Opdrachtgever - Aansteller - Verplichtingen - Inhoudingen op het bedrag van de werken - Stortingen aan de RSZ - Niet-nakoming - Sanctie - Bijslag - Aard van de sanctie

De bijslag die artikel 30bis, eerste lid, RSZ-wet, oplegt aan de opdrachtgever die niet voldoet aan de verplichting om aan de RSZ, krachtens artikel 30bis, § 5, eerste lid, 35 pct. te storten van het bedrag dat hij de aannemer met sociale schulden verschuldigd is op het ogenblik van die betaling, is geen straf maar een, in het algemeen belang bepaalde, forfaitaire vergoeding tot herstel van de aldus aangetaste financiering van de sociale zekerheid; hij heeft een burgerrechtelijk karakter (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2017, nr. 702 .

11 december 2017

S.2016.0030.F

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HANDELSHUUR

Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Kennisgeving door de huurder

Uit artikel 14, eerste lid, Handelshuurwet, een dwingende bepaling ten voordele van de verhuurder, blijkt dat de aanvraag tot huurhernieuwing, op straffe van nietigheid, de vermelding moet bevatten dat de verhuurder geacht zal worden met de hernieuwing van de huur onder de voorgestelde voorwaarden in te stemmen, indien hij niet binnen drie maanden bij deurwaardersexploot of bij aangetekende brief kennis geeft ofwel van zijn met redenen omklede weigering van hernieuwing, ofwel van andere voorwaarden ofwel van het aanbod van een derde (1). (1) Cass. 2 maart 2006, AR C.05.0092.N, AC 2006, nr. 122.

- Art. 14, eerste lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

16 februari 2018

C.2017.0254.F

AC nr. ...

PACHT

Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Opzegging door de verpachter - Overdracht van de exploitatie aan een afstammeling - Persoonlijke exploitatie - Landbouwvennootschap - Beherende vennoot

Hoewel de verpachter geen einde kan maken aan de pacht om de exploitatie ervan aan een vennootschap over te dragen, voldoet de natuurlijke persoon aan wie de exploitatie wordt overgedragen, aan de voorwaarde om het goed persoonlijk te exploiteren wanneer hij dat doet in de hoedanigheid van orgaan of bestuurder van een vennootschap of van beherende vennoot van een landbouwvennootschap waarin de pacht wordt ingebracht (1). (1) Zie Cass. 13 oktober 2006, AR C.05.0165.N, AC 2006, nr. 487; GwH 20 november 2008, nr. 164/2008.

- Art. 838, eerste lid Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

- Artt. 7, 1°, 8, § 1, en 9 Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

22 december 2017

C.2017.0250.F

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Bezwaar - Definitieve inning van een belasting per kohier of op een andere wijze - Aan elk bezwaar voorafgaande voorwaarde

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

9 februari 2018

F.2015.0141.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Bezwaar - Definitieve inning van een belasting per kohier of op een andere wijze - Aan elk bezwaar voorafgaande voorwaarde

Uit de artikelen 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, alsook artikel 366 WIB92 volgt niet dat, inzake inkomstenbelastingen, de inkohiering van een aanslag of het bestaan van een administratieve akte die leidt tot de definitieve inning van een belasting op een andere wijze dan per kohier een aan elk bezwaar voorafgaande noodzakelijke voorwaarde zou zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

- Art. 366 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

9 februari 2018

F.2015.0141.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Algemeen - Onrechtmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheidsvoorwaarden

De fiscale wetgeving bevat geen algemene bepaling die het gebruik verbiedt van onrechtmatig verkregen bewijs voor het vaststellen van een belastingschuld en zo, daartoe gronden aanwezig zijn, voor het opleggen van een verhoging of een boete. Het gebruik door de administratie van onrechtmatig verkregen bewijs dient te worden getoetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht op een eerlijk proces: behoudens wanneer de wetgever ter zake in bijzondere sancties voorziet, kan het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in fiscale zaken slechts worden geweerd indien de bewijsmiddelen verkregen zijn op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat dit gebruik onder alle omstandigheden als ontoelaatbaar moet worden geacht, of indien dit gebruik het recht van de belastingplichtige op een eerlijk proces in het gedrang brengt; de rechter kan bij die afweging onder meer rekening houden met één of meer van volgende omstandigheden: het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, de weerslag ervan op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm worden beschermd, het al dan niet opzettelijk karakter van de door de overheid begane onrechtmatigheid en de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt.

18 januari 2018

F.2016.0031.N

AC nr. ...

ALGEMEEN

Algemeen - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Algemeen - Vrijstelling en belastingvermindering - Gehuwden - Feitelijke samenwonenden - Verschil in behandeling

De artikelen 131 en 147, 1° WIB92 werden door het Grondwettelijk Hof niet strijdig bevonden met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doch het Grondwettelijk Hof heeft enkel geoordeeld dat er een onverantwoord verschil in behandeling bestaat tussen gehuwd en ongehuwd samenwonenden omdat laatstgenoemden niet aan hetzelfde regime als de gehuwd samenwonenden zijn onderworpen; door het bevelen van de herberekening van de aanslag waarbij aan gehuwd samenwonenden de hogere belastingvrije som en de hogere belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten die gelden voor alleenstaanden moet worden toegekend, schenden de appelrechters deze wetsbepalingen en kennen zij, in strijd met artikel 172, tweede lid, Grondwet een vrijstelling en een belastingvermindering toe waarin de wet niet voorziet.

- Artt. 131 en 147, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

18 januari 2018

F.2016.0015.N

AC nr. ...

INTERNATIONALE VERDRAGEN

Internationale verdragen - Dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland dd. 5 juni 2001 - Artikel 23 - Sportbeoefenaar - Heffingsbevoegdheid werkstaat - Vrijstelling met progressievoorbehoud - Daadwerkelijke belasting - Vereiste

Uit artikel 23, § 1, a), Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag volgt dat indien een inwoner van België voor bedoelde activiteiten in Nederland inkomsten heeft behaald waarop belasting werd geheven, België deze inkomsten niettemin in aanmerking neemt voor de berekening van het belastingtarief dat van toepassing zou zijn, indien die inkomsten niet waren vrijgesteld; deze verdragsbepaling kent aan België echter niet het recht toe om op inkomsten die in Nederland niet effectief werden belast, alsnog belasting te heffen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 23, § 1, a) Verdrag 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

25 januari 2018

F.2016.0060.N

AC nr. ...

Internationale verdragen - Dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland dd. 5 juni 2001 - Artikel 17 - Sportbeoefenaar - Heffingsbevoegdheid werkstaat

Uit artikel 17.1, Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag volgt dat Nederland als werkstaat heffingsbevoegd is ten aanzien van de inkomsten die een inwoner van België verkrijgt uit de bedoelde werkzaamheden in Nederland en dat België als woonstaat hierop geen belasting kan heffen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 17 Verdrag 5 juni 2001 tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

25 januari 2018

F.2016.0060.N

AC nr. ...

Internationale verdragen - Dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland dd. 5 juni 2001 - Artikel 23 - Sportbeoefenaar - Heffingsbevoegdheid werkstaat - Vrijstelling met progressievoorbehoud - Daadwerkelijke belasting - Vereiste

Conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van der Fraenen.

25 januari 2018

F.2016.0060.N

AC nr. ...

Internationale verdragen - Dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland dd. 5 juni 2001 - Artikel 17 - Sportbeoefenaar - Heffingsbevoegdheid werkstaat

Conclusie van advocaat-generaal met opdracht Van der Fraenen.

25 januari 2018

F.2016.0060.N

AC nr. ...

VOORHEFFINGEN EN BELASTINGKREDIET

Voorheffingen en belastingkrediet - Bedrijfsvoorheffing - Aanslag - Vordering voor de rechtbank van eerste aanleg - Georganiseerd administratief beroep - Uitputtingsvereiste

Tegen de aanslag in de bedrijfsvoorheffing staat een georganiseerd administratief beroep open, dat de belastingplichtige voorafgaandelijk en tijdig moet instellen vooraleer hij een fiscaal verhaal kan instellen bij de rechter.

- Art. 366, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992
- Artt. 569, eerste lid, 32°, en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek

25 januari 2018

F.2014.0190.N

AC nr. ...

KOOP

- Koopovereenkomst - Tegenprestatie voor de eigendomsoverdracht van de zaak

De tegenprestatie voor de eigendomsoverdracht van de zaak is een prijs in geld.

- Artt. 1582, eerste lid, en 1583 Burgerlijk Wetboek

9 maart 2018

C.2017.0224.F

AC nr. ...

- Verkoop van consumptiegoederen aan consumenten - Consument

Om consument te zijn, is niet vereist dat de persoon handelt met doeleinden die niet het minste beroepskarakter vertonen.

- Art. 1649bis, § 2, 1° Burgerlijk Wetboek

9 maart 2018

C.2017.0065.F

AC nr. ...

LEVENSONDERHOUD

- Onderhoudsgeld voor kinderen - Te betalen door ouders - Berekening - Wet 19 maart 2010 - Werking in de tijd - Nieuwe vordering - Toepassingsgebied

Een vordering tot wijziging van een vóór de inwerkingtreding van de wet van 19 maart 2010 vastgestelde onderhoudsbijdrage wordt slechts beschouwd als een nieuwe vordering waarop deze wet van toepassing is, wanneer de vordering tot wijziging van de vastgestelde onderhoudsbijdrage is ingesteld na de inwerkingtreding van voornoemde wet van 19 maart 2010, dus na 31 juli 2010 (1). (1) Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd door de Wet van 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdrage voor hun kinderen.

- Artt. 17, eerste, tweede en derde lid, en 18 Wet 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdragen voor hun kinderen
- Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2016.0435.N

AC nr. ...

MISDRIJF

RECHTVAARDIGING EN VERSCHONING

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Schuldontheffingsgrond - Onoverkomelijke rechtsdwaling - Begrip - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof - Slechte raad door een deskundig persoon

Rechtsdwaling wegens bepaalde omstandigheden kan door de rechter slechts als onoverkomelijk worden beschouwd als uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals iedere redelijke en voorzichtige persoon zou hebben gehandeld die zich in dezelfde omstandigheden als de beklaagde bevindt (1); de vonnisrechter stelt weliswaar op onaantastbare wijze de omstandigheden vast waarop hij zijn beslissing steunt, maar het Hof gaat na of hij daaruit wettig het bestaan van een rechtvaardigingsgrond heeft kunnen afleiden (2); de loutere vaststelling dat de beklaagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende (3). (1) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016 nr. 58. (2) Zie Cass. 25 november 2015, AR P.15.0286.F, AC 2015, nr. 699. (3) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016, nr. 58; Cass. 18 november 2013, AR S.12.0076.F, AC 2013, nr. 612; Cass. 28 maart 2012, AR P.11.2083.F, AC 2012, nr. 202; Cass. 1 oktober 2002, AR P.01.1006.N, AC 2002, nr. 492; Cass. 16 januari 2001, AR P.99.0441.N, AC 2001, nr. 29; Cass. 15 november 1988, AR 2374, AC 1988-89, nr. 153; Cass. 19 mei 1987, AR 964, AC 1986-87, nr. 554.

- Art. 71 Strafwetboek

6 september 2017

P.2017.0489.F

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Strafzaken - Misdrijf - Rechtvaardigingsgrond - Onoverkomelijke rechtsdwaling - Toezicht door het Hof - Slechte raad door een deskundig persoon

Rechtsdwaling wegens bepaalde omstandigheden kan door de rechter slechts als onoverkomelijk worden beschouwd als uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals iedere redelijke en voorzichtige persoon zou hebben gehandeld die zich in dezelfde omstandigheden als de beklaagde bevindt (1); de vonnisrechter stelt weliswaar op onaantastbare wijze de omstandigheden vast waarop hij zijn beslissing steunt, maar het Hof gaat na of hij daaruit wettig het bestaan van een rechtvaardigingsgrond heeft kunnen afleiden (2); de loutere vaststelling dat de beklaagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende (3). (1) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016 nr. 58. (2) Zie Cass. 25 november 2015, AR P.15.0286.F, AC 2015, nr. 699. (3) Zie Cass. 18 oktober 2016, AR P.14.1969.N, AC, 2016, nr. 58; Cass. 18 november 2013, AR S.12.0076.F, AC 2013, nr. 612; Cass. 28 maart 2012, AR P.11.2083.F, AC 2012, nr. 202; Cass. 1 oktober 2002, AR P.01.1006.N, AC 2002, nr. 492; Cass. 16 januari 2001, AR P.99.0441.N, AC 2001, nr. 29; Cass. 15 november 1988, AR 2374, AC 1988-89, nr. 153; Cass. 19 mei 1987, AR 964, AC 1986-87, nr. 554.

- Art. 71 Strafwetboek

6 september 2017

P.2017.0489.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Uitstel van het onderzoek van de zaak naar een latere rechtszitting op verzoek van de beklaagde met het oog op bijstand van een tolk - Bewering betreffende het begrijpen van de draagwijdte van het uitstel

De omstandigheid dat een beklaagde de bijstand van een tolk vraagt en verkrijgt teneinde zijn verdediging in persoon te voeren, houdt niet in dat het daartoe zonder bijstand van een tolk toegekende uitstel het recht van verdediging zou miskennen; de bewering dat de eiser in die omstandigheden de draagwijdte van het hem toegekende uitstel niet zou hebben begrepen, vergt een beoordeling van feiten waarvoor het Hof niet bevoegd is. (1) Zoals van kracht vóór de wijziging ervan bij artikel 17 van de wet van 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, BS 24 november 2016 (van kracht op 1 juni 2017).

- Art. 31, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

6 september 2017

P.2017.0479.F

AC nr. ...

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN

- Beschermd persoon - Vertrouwenspersoon - Manier van aanwijzing

Artikel 501, eerste en tweede lid, Burgerlijk Wetboek vereist niet dat de beschermd of de te beschermen persoon de wens die hij heeft kenbaar gemaakt inzake de aanwijzing van een vertrouwenspersoon, voor de rechter dient te bevestigen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

19 februari 2018

C.2017.0273.F

AC nr. ...

- Beschermd persoon - Vertrouwenspersoon - Aantal vertrouwenspersonen

Uit de samenhang van het eerste, negende en tiende lid van artikel 501 Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de te beschermen of beschermd persoon niet meerdere vertrouwenspersonen in eigen naam zou mogen aanwijzen om hem bij te staan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

19 februari 2018

C.2017.0273.F

AC nr. ...

- Beschermd persoon - Vertrouwenspersoon - Manier van aanwijzing

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

19 februari 2018

C.2017.0273.F

AC nr. ...

- Beschermd persoon - Vertrouwenspersoon - Aantal vertrouwenspersonen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

19 februari 2018

C.2017.0273.F

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht - Artikel 3 EVRM - Risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen

De verwijdering van een vreemdeling en de daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving kunnen tot een situatie leiden waarop artikel 3 EVRM van toepassing is als er ernstige redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat de vreemdeling na zijn verwijdering of wegens die verwijdering het risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen; daaruit volgt dat wanneer een vreemdeling een dergelijk risico aanvoert, het onderzoeksgerecht het bestaan ervan moet beoordelen; dat toezicht valt onder het wettigheidstoezicht en niet onder het toezicht op de gepastheid van de maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass. 3 januari 2018, AR P.17.1202.F, AC 2018, nr. ...

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

- Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht

Het wettigheidstoezicht op de administratieve maatregel door het onderzoeksgerecht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name of ze met redenen is omkleed en of ze in overeenstemming is met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; dit toezicht, dat bepaald wordt in artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet, laat de onderzoeksgerechten niet toe zich uit te spreken over de gepastheid van de akte (1). (1) Cass. 3 januari 2018, AR P.17.1202.F, AC 2018, nr. ...

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Opdracht

Het openbaar ministerie vervult, in het belang van de maatschappij, opdrachten van openbare dienst die verband houden met de opsporing en de vervolging van misdrijven en oefent de strafvordering uit; het komt tussen in het geding om de rechter een billijke oplossing voor te stellen, terwijl de beklaagde zijn persoonlijk belang verdedigt (1). (1) Zie GwH 9 januari 2002, nr. 5/2002, § B.5; Cass. 19 december 2012, AR P.12.1310.F, AC 2012, nr. 701 en JLMB. 2013, pp. 1456 e.v., met noot Fr. Kutty; Cass. 30 april 2014, AR P.13.1869.F, AC 2014, nr. 307; Cass. 12 mei 2015, AR P.13.1399.N, AC 2015, nr. 303.

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Verwijzing van een rechtbank naar een andere - Onttrekking wegens wettige verdenking - Door het openbaar ministerie ingestelde vordering - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 138bis, § 1, Gerechtelijk Wetboek mag het openbaar ministerie in burgerlijke zaken ambtshalve optreden als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is het geval wanneer een gerecht kennisneemt van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

- Art. 138bis, § 1 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Recht op een eerlijk proces - Recht op wapengelijkheid - Plaatsneming op de rechtszitting

Verheven positie van de vertegenwoordiger van het openbaar ministerie op de rechtszitting, ten opzichte van de andere partijen, volstaat niet om de wapengelijkheid in het gedrang te brengen, voor zover die toestand geen concreet beletsel vormt voor de verdediging van de belangen van de beklaagde (1). (1) Zie EHRM, Eylem Kaya t. Turkije, 13 december 2016, verzoekschrift 26.623/07, § 56, en de daarin aangehaalde verwijzingen, JLMB 2017, pp. 152 e.v.; Cass. 20 januari 1999, AR P.98.0817.F, AC 1999, nr. 32; Cass. 27 april 2010, AR P.10.0119.N, AC 2010, nr. 288; P. de le Court en P. Dhaeyer, « Le ministère public à sa place », JT 2004, pp. 529-537, die met name Badinter citeren, "... ce n'est point par une erreur de menuiserie, comme on s'est plu longtemps chez les avocats à le dire, que le ministère public siège bien au-dessus du parquet de la salle d'audience, au même niveau que le tribunal. La puissance de l'Etat, qu'elle s'incarne dans le pouvoir de poursuivre ou dans le pouvoir de juger, s'exprime dans cette élévation, qui marque au justiciable, et d'abord à l'accusé et au prévenu qu'il est sujet de l'autorité judiciaire." (La Justice en ses temples, Poitiers, uitg. Brissaud, 1992, voorwoord, p. 11) ; wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 768 en 1107 van het Gerechtelijk Wetboek en tot invoeging van een artikel 29bis in het Wetboek van Strafvordering, Gedr.st., Kamer, 50K1413, en Senaat, S.2-1491.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Verwijzing van een rechtbank naar een andere - Onttrekking wegens wettige verdenking - Door het openbaar ministerie ingestelde vordering - Procespartij - Strafrechtelijke klachten, tuchtrechtelijke klachten of rechtsmiddelen tegen het openbaar ministerie - Wrakingsgrond - Ontvankelijkheid of gegrondheid van de vordering tot onttrekking - Invloed

Overeenkomstig artikel 832 Gerechtelijk Wetboek kan de omstandigheid dat een procespartij tegen wie de vordering is ingesteld, tegen het optredende orgaan van het openbaar ministerie strafrechtelijke of tuchtrechtelijke klachten zou indienen of willen indienen dan wel tegen hem rechtsmiddelen zou aanwenden of willen aanwenden, geen grond tot wraking van dat orgaan opleveren en kan het evenmin een weerslag hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering tot onttrekking.

- Art. 832 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

- Schriftelijke conclusie vóór de rechtszitting - Facultatief karakter

Noch artikel 6.1 EVRM noch artikel 152 Wetboek van Strafvordering verplichten het openbaar ministerie om een schriftelijke conclusie te nemen vóór de rechtszitting; het feit dat de beklaagde een conclusie heeft neergelegd doet daaraan niets af (1). (1) Zou dergelijke verplichting in het kader van een mondelinge procedure trouwens denkbaar zijn? Dit zou het openbaar ministerie immers dwingen een standpunt in te nemen alvorens kennis te hebben genomen van alle verweermiddelen, die nog kunnen evolueren na de neerlegging van een schriftelijke conclusie en die het openbaar ministerie kunnen overtuigen om een andere straf of maatregel en zelfs de vrijspraak te vorderen. De door de eiser aangevoerde rechtspraak is te dezen niet van toepassing, aangezien niet blijkt - en ook niet werd aangevoerd - dat de beklaagde het hof van beroep zou hebben verzocht om de zaak uit te stellen teneinde hem toe te laten te antwoorden op de mondeling op de rechtszitting door het openbaar ministerie aangevoerde middelen, hoewel die middelen aldus niet door de partijen zouden zijn aangevoerd of, met andere woorden, de beklaagde enkel ex abrupto had kunnen antwoorden op de conclusie waarvan hij voor het eerst en mondeling ter zitting kennis zou hebben genomen; zie EHRM (GC), Kress t. Frankrijk, 7 juni 2001, verzoekschrift nr. 39.594/98, § 76; EHRM (GC), Göç t. Turkije, 11 juli 2002, verzoekschrift 36.590/97, §§ 56-58; EHRM, Abdülkerim Arslan t. Turkije, 20 september 2007, verzoekschrift nr. 67.136/01, §§ 30-31.(M.N.B.)

- Art. 152 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Verwijzing van een rechtbank naar een andere - Onttrekking wegens wettige verdenking - Door het openbaar ministerie ingestelde vordering - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 138bis, § 1, Gerechtelijk Wetboek mag het openbaar ministerie in burgerlijke zaken ambtshalve optreden als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is het geval wanneer een gerecht kennisneemt van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

- Art. 138bis, § 1 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Verwijzing van een rechtbank naar een andere - Onttrekking wegens wettige verdenking - Door het openbaar ministerie ingestelde vordering - Procespartij - Strafrechtelijke klachten, tuchtrechtelijke klachten of rechtsmiddelen tegen het openbaar ministerie - Wrakingsgrond - Ontvankelijkheid of gegrondheid van de vordering tot onttrekking - Invloed

Overeenkomstig artikel 832 Gerechtelijk Wetboek kan de omstandigheid dat een procespartij tegen wie de vordering is ingesteld, tegen het optredende orgaan van het openbaar ministerie strafrechtelijke of tuchtrechtelijke klachten zou indienen of willen indienen dan wel tegen hem rechtsmiddelen zou aanwenden of willen aanwenden, geen grond tot wraking van dat orgaan opleveren en kan het evenmin een weerslag hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering tot onttrekking.

- Art. 832 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

OVEREENKOMST

EINDE

Einde - Verbintenis - Verdwijnen van het voorwerp - Uitvoering in natura - Definitieve onmogelijkheid - Verval

Het verval van een verbintenis door het verdwijnen van het voorwerp ervan veronderstelt dat het definitief onmogelijk is geworden het voorwerp van die verbintenis in natura uit te voeren.

2 februari 2018

C.2017.0055.F

AC nr. ...

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN**Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Uitvoering te goeder trouw - Rechtsmisbruik - Herstel - Strafbeding - Weigering van toepassing**

Wanneer het misbruik in de uitoefening van rechten betrekking heeft op de toepassing van een contractueel beding, kan het herstel erin bestaan dat de schuldeiser het recht wordt ontzegd om op dat beding een beroep te doen.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

2 februari 2018

C.2017.0386.F

AC nr. ...

VERBINDENDE KRACHT (NIET-UITVOERING)**Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Verbintenis iets niet te doen - Sanctie - Schadevergoeding**

Hoewel de schuldeiser van een verbintenis om iets niet te doen vrijgesteld is van de verplichting om zijn schuldenaar in gebreke te stellen teneinde de niet-uitvoering van die verbintenis vast te stellen, volgt uit artikel 1145 van het Burgerlijk Wetboek niet dat hij vrijgesteld is van de verplichting om het bestaan van zijn schade te bewijzen.

- Artt. 1145 en 1146 Burgerlijk Wetboek

9 maart 2018

C.2017.0295.F

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING**BURGERLIJKE ZAKEN****Burgerlijke zaken - Vereiste - Hoger beroep - Appelrechter - Toetsingsbevoegdheid - Omvang - Regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg**

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereist dat de appelrechter aan wie een volledige toetsingsmogelijkheid wordt geboden en die de zaak zelf kan berechten, de regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg zou onderzoeken wanneer een partij hem dit vraagt (1). (1) Zie Cass. 22 oktober 2009, AR D.09.0003.N, AC 2009, nr. 608.

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Recht op een eerlijk proces - Beoordeling

De vraag of een proces eerlijk is verlopen wordt beoordeeld na onderzoek van de procedure in haar geheel (1). (1) Zie EHRM, Ankerl v. Switzerland, 23 oktober 1996.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Behandeling en berechting van de vordering - Conclusietermijn - Laattijdige conclusie - Sanctie - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Opdracht van de rechter

De sanctie van het ambtshalve weren van een conclusie uit het debat betekent dat de rechter die beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door de partijen is gevorderd, maar stelt hem niet ervan vrij de partijen ter zake te horen (1). (1) Cass. 17 november 2011, AR C.10.0543.N, AC 2011, nr. 623.

29 januari 2018

C.2017.0466.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Uitstel van het onderzoek van de zaak naar een latere rechtszitting op verzoek van de beklaagde met het oog op bijstand van een tolk - Recht van verdediging***

De omstandigheid dat een beklaagde de bijstand van een tolk vraagt en verkrijgt teneinde zijn verdediging in persoon te voeren, houdt niet in dat het daartoe zonder bijstand van een tolk toegekende uitstel het recht van verdediging zou miskennen; de bewering dat de eiser in die omstandigheden de draagwijdte van het hem toegekende uitstel niet zou hebben begrepen, vergt een beoordeling van feiten waarvoor het Hof niet bevoegd is. (1) Zoals van kracht vóór de wijziging ervan bij artikel 17 van de wet van 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, BS 24 november 2016 (van kracht op 1 juni 2017).

- Art. 31, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

6 september 2017

P.2017.0479.F

AC nr. ...

Strafzaken - Recht een getuige te doen ondervragen - Verzoek om een getuige te horen - Afwijzing - Motivering

Artikel 6.3.d EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht heeft de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge; dat recht is niet absoluut, aangezien de rechter dat verzoek kan inwilligen dan wel afwijzen, naargelang het al dan niet dienstig blijkt voor de waarheidsvinding en voor zover het recht op een eerlijk proces wordt geëerbiedigd; wanneer om het verhoor van een getuige wordt verzocht, moet de rechter, wanneer hij dat verzoek afwijst, daarop antwoorden en aangeven waarom hij de gevraagde onderzoeksmaatregel niet nuttig acht om tot zijn overtuiging te komen (1). (1) Cass. 20 september 2017, AR P.17.0428.F, AC 2017, nr. 488, en de verwijzingen in de noot.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

RECHTBANKEN**BURGERLIJKE ZAKEN*****Burgerlijke zaken - Algemeen - Behandeling en berechting van de vordering - Conclusietermijn - Laattijdige conclusie - Sanctie - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Opdracht van de rechter - Recht van verdediging***

De sanctie van het ambtshalve weren van een conclusie uit het debat betekent dat de rechter die beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door de partijen is gevorderd, maar stelt hem niet ervan vrij de partijen ter zake te horen (1). (1) Cass. 17 november 2011, AR C.10.0543.N, AC 2011, nr. 623.

29 januari 2018

C.2017.0466.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

Wanneer de directeur een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen op grond van artikel 59sexies, § 6, en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat er een geschil tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze over het recht op de uitkeringen waarvan hij is uitgesloten; krachtens de artikelen 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek en 7, § 11, Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders behoort dat geschil tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, oefent op de beslissing van de directeur een toetsing met volle rechtsmacht uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 699.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Artikel 747, § 2, Gerechtelijk Wetboek - Strekking - Draagwijdte - Laattijdige conclusie - Gevolg - Macht van de rechter

Artikel 747, §2, Gerechtelijk Wetboek heeft niet de strekking dat een partij die nalaat binnen de aldus bepaalde termijn een conclusie te nemen, hierdoor het recht verbeurt om binnen de voor haar bepaalde daaropvolgende termijn een conclusie te nemen; de rechter mag evenwel op vordering van een wederpartij een deloyale proceshouding sanctioneren en op die grond een conclusie uit het debat weren; de partij die verzuimt een conclusie te nemen verliest slechts het recht om in een daaropvolgende conclusieronde nog een conclusie neer te leggen, wanneer zij van die mogelijkheid gebruik maakt om haar tegenstrever te verrassen door een houding aan te nemen die het recht van verdediging van laatstgenoemde miskent (1). (1) Cass. 27 november 2003, AR C.01.0438.N, AC 2003, nr. 603.

12 februari 2018

S.2015.0063.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Bevoegdheid van de rechter - Ambt van de rechter - Samenwoning - Huishoudelijke aangelegenheden - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 januari 2018

S.2017.0024.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnis

Krachtens artikel 19, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek is het vonnis een eindvonnis in zover daarmee de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt is uitgeput, behoudens de rechtsmiddelen bij de wet bepaald; het begrip 'eindvonnis' impliceert dat de kwestie waarop de beslissing betrekking heeft, het voorwerp van het debat heeft uitgemaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

- Artt. 19, eerste lid, en 1050, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Bevoegdheid van de rechter - Ambt van de rechter - Samenwoning - Huishoudelijke aangelegenheden - Beoordeling

De rechter oordeelt in feite of twee of meerdere personen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr.

22 januari 2018

S.2017.0024.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsplan - Niet-naleving - Tekortkoming - Uitsluiting van de werkloze - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbanken - Bevoegdheid van de rechter - Volheid van rechtsmacht - Gevolg

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0093.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnissen

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsplan - Niet-naleving - Tekortkoming - Uitsluiting van de werkloze - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbanken - Bevoegdheid van de rechter - Volheid van rechtsmacht - Gevolg

Wanneer de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening een werkloze op grond van artikel 59sexies, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit, uitsluit van het genot van uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil betreffende het recht op uitkeringen waarvan laatstgenoemde is uitgesloten; die betwisting behoort tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank krachtens de artikelen 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, en 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, oefent een controle met volheid van rechtsmacht uit op de beslissing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening; ze dient, met eerbiediging van het recht van verdediging en binnen de grenzen van het geding, zoals de partijen dat hebben afgebakend, na te gaan of de beslissing overeenkomstig de wetten en verordeningen inzake werkloosheid is geweest en uitspraak te doen over het recht van de werkloze op uitkeringen; ze kan dat recht enkel erkennen met eerbiediging van die wetten en verordeningen: de arbeidsrechtbank doet uitspraak op basis van het geheel van de middelen van de partijen en van de stukken, die in voorkomend geval op haar verzoek worden overgelegd, en niet enkel op basis van de gegevens uit het administratief dossier (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2017, nr.

11 december 2017

S.2016.0093.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Recht een getuige te doen ondervragen - Verzoek om een getuige te horen - Afwijzing - Motivering

Artikel 6.3.d EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht heeft de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge; dat recht is niet absoluut, aangezien de rechter dat verzoek kan inwilligen dan wel afwijzen, naargelang het al dan niet dienstig blijkt voor de waarheidsvinding en voor zover het recht op een eerlijk proces wordt geëerbiedigd; wanneer om het verhoor van een getuige wordt verzocht, moet de rechter, wanneer hij dat verzoek afwijst, daarop antwoorden en aangeven waarom hij de gevraagde onderzoeksmaatregel niet nuttig acht om tot zijn overtuiging te komen (1). (1) Cass. 20 september 2017, AR P.17.0428.F, AC 2017, nr. 488, en de verwijzingen in de noot.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen - Onderzoek door de dienst Vreemdelingenzaken - Ontstentenis van asielaanvraag

De Belgische staat moet het door een vreemdeling aangevoerde risico om behandelingen te ondergaan die in strijd zijn met artikel 3 EVRM onderzoeken, zelfs als hij geen asielaanvraag heeft ingediend.

- Art. 3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Schriftelijke conclusie van het openbaar ministerie vóór de rechtszitting - Facultatief karakter

Noch artikel 6.1 EVRM noch artikel 152 Wetboek van Strafvordering verplichten het openbaar ministerie om een schriftelijke conclusie te nemen vóór de rechtszitting; het feit dat de beklaagde een conclusie heeft neergelegd doet daaraan niets af (1). (1) Zou dergelijke verplichting in het kader van een mondelinge procedure trouwens denkbaar zijn? Dit zou het openbaar ministerie immers dwingen een standpunt in te nemen alvorens kennis te hebben genomen van alle verweermiddelen, die nog kunnen evolueren na de neerlegging van een schriftelijke conclusie en die het openbaar ministerie kunnen overtuigen om een andere straf of maatregel en zelfs de vrijspraak te vorderen. De door de eiser aangevoerde rechtspraak is te dezen niet van toepassing, aangezien niet blijkt - en ook niet werd aangevoerd - dat de beklaagde het hof van beroep zou hebben verzocht om de zaak uit te stellen teneinde hem toe te laten te antwoorden op de mondeling op de rechtszitting door het openbaar ministerie aangevoerde middelen, hoewel die middelen aldus niet door de partijen zouden zijn aangevoerd of, met andere woorden, de beklaagde enkel ex abrupto had kunnen antwoorden op de conclusie waarvan hij voor het eerst en mondeling ter zitting kennis zou hebben genomen; zie EHRM (GC), Kress t. Frankrijk, 7 juni 2001, verzoekschrift nr. 39.594/98, § 76; EHRM (GC), Göç t. Turkije, 11 juli 2002, verzoekschrift 36.590/97, §§ 56-58; EHRM, Abdülkerim Arslan t. Turkije, 20 september 2007, verzoekschrift nr. 67.136/01, §§ 30-31.(M.N.B.)

- Art. 152 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.e - Strafzaken - Uitstel van het onderzoek van de zaak naar een latere rechtszitting op verzoek van de beklaagde met het oog op bijstand van een tolk - Recht van verdediging

De omstandigheid dat een beklaagde de bijstand van een tolk vraagt en verkrijgt teneinde zijn verdediging in persoon te voeren, houdt niet in dat het daartoe zonder bijstand van een tolk toegekende uitstel het recht van verdediging zou miskennen; de bewering dat de eiser in die omstandigheden de draagwijdte van het hem toegekende uitstel niet zou hebben begrepen, vergt een beoordeling van feiten waarvoor het Hof niet bevoegd is. (1) Zoals van kracht vóór de wijziging ervan bij artikel 17 van de wet van 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, BS 24 november 2016 (van kracht op 1 juni 2017).

- Art. 31, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

6 september 2017

P.2017.0479.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Beoordeling

De vraag of een proces eerlijk is verlopen wordt beoordeeld na onderzoek van de procedure in haar geheel (1). (1) Zie EHRM, Ankerl v. Switzerland, 23 oktober 1996.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Administratieve sancties van strafrechtelijke aard - Tenuitvoerlegging voorafgaand aan definitieve rechterlijke beslissing - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van der Fraenen.

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Voorwerp van het toezicht - Risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen

De verwijdering van een vreemdeling en de daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving kunnen tot een situatie leiden waarop artikel 3 EVRM van toepassing is als er ernstige redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat de vreemdeling na zijn verwijdering of wegens die verwijdering het risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen; daaruit volgt dat wanneer een vreemdeling een dergelijk risico aanvoert, het onderzoeksgerecht het bestaan ervan moet beoordelen; dat toezicht valt onder het wettigheidstoezicht en niet onder het toezicht op de gepastheid van de maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass. 3 januari 2018, AR P.17.1202.F, AC 2018, nr. ...

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Recht op een eerlijk proces - Recht op

wapengelijkheid - Openbaar ministerie - Plaatsneming op de rechtszitting

Verheven positie van de vertegenwoordiger van het openbaar ministerie op de rechtszitting, ten opzichte van de andere partijen, volstaat niet om de wapengelijkheid in het gedrang te brengen, voor zover die toestand geen concreet beletsel vormt voor de verdediging van de belangen van de beklaagde (1). (1) Zie EHRM, Eylem Kaya t. Turkije, 13 december 2016, verzoekschrift 26.623/07, § 56, en de daarin aangehaalde verwijzingen, JLMB 2017, pp. 152 e.v.; Cass. 20 januari 1999, AR P.98.0817.F, AC 1999, nr. 32; Cass. 27 april 2010, AR P.10.0119.N, AC 2010, nr. 288; P. de le Court en P. Dhaeyer, « Le ministère public à sa place », JT 2004, pp. 529-537, die met name Badinter citeren, "... ce n'est point par une erreur de menuiserie, comme on s'est plu longtemps chez les avocats à le dire, que le ministère public siège bien au-dessus du parquet de la salle d'audience, au même niveau que le tribunal. La puissance de l'Etat, qu'elle s'incarne dans le pouvoir de poursuivre ou dans le pouvoir de juger, s'exprime dans cette élévation, qui marque au justiciable, et d'abord à l'accusé et au prévenu qu'il est sujet de l'autorité judiciaire." (La Justice en ses temples, Poitiers, uitg. Brissaud, 1992, voorwoord, p. 11) ; wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 768 en 1107 van het Gerechtelijk Wetboek en tot invoeging van een artikel 29bis in het Wetboek van Strafvordering, Gedr.st., Kamer, 50K1413, en Senaat, S.2-1491.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

22 november 2017

P.2017.0630.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Administratieve sancties van strafrechtelijke aard - Tenuitvoerlegging voorafgaand aan definitieve rechterlijke beslissing - Vermoeden van onschuld - Verenigbaarheid

Het vermoeden van onschuld gewaarborgd door artikel 6.2 EVRM sluit in principe niet uit dat wordt overgegaan tot tenuitvoerlegging van de administratieve boete vooraleer de belastingplichtige bij een definitieve rechterlijke beslissing schuldig is bevonden; gelet op de ernstige gevolgen die de onmiddellijke tenuitvoerlegging kan hebben voor de betrokkene, is de fiscale administratie ertoe gehouden om slechts binnen redelijke grenzen tot dergelijke onmiddellijke tenuitvoerlegging over te gaan, waarbij zij een billijk evenwicht dient na te streven tussen alle op het spel staande belangen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 6.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 70, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

18 januari 2018

F.2017.0003.N

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Derden - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Wettigheid van de beslissing - Weerslag

De bewijskracht van een beslissing ten aanzien van derden die geen derdenverzet hebben aangetekend, hangt niet af van de wettigheid van die beslissing (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Derden - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Beletsel - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter

Voor zover de rechter het recht van de derden eerbiedigt om het tegendeel te bewijzen, dient hij niet te beoordelen of bijzondere omstandigheden, in hun geheel dan wel gedeeltelijk, een beletsel vormen voor de bewijskracht van de beslissing die hun wordt tegengeworpen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gebonden partijen - Derden - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Vermoeden

Hoewel, in burgerlijke zaken, het gezag van gewijsde enkel tussen de partijen geldt, kan de bewijskracht van de beslissing, als een vermoeden dat geldig blijft tot het tegendeel is bewezen, worden tegengeworpen aan derden die geen derdenverzet hebben aangetekend (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. .

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Derden - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Beletsel - Beoordelingsbevoegdheid van de rechter

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gebonden partijen - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Vermoeden

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Derden - Geen derdenverzet - Bewijskracht van de beslissing - Tegenstelbaarheid aan derden - Wettigheid van de beslissing - Weerslag

Conclusie van eerste advocaat-generaal Henkes.

2 maart 2018

C.2017.0106.F

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Recht van verdediging - Vereiste - Hoger beroep - Appelrechter - Toetsingsbevoegdheid - Omvang - Regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereist dat de appelrechter aan wie een volledige toetsingsmogelijkheid wordt geboden en die de zaak zelf kan berechten, de regelmatigheid van de procedure in eerste aanleg zou onderzoeken wanneer een partij hem dit vraagt (1). (1) Zie Cass. 22 oktober 2009, AR D.09.0003.N, AC 2009, nr. 608.

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

- Rechtsmisbruik - Tergend of roekeloos geding

Een geding kan een tergend of roekeloos karakter hebben wanneer een partij de bedoeling heeft nadeel te berokkenen aan de andere partij of haar recht om in rechte op te treden uitoefent op een wijze die kennelijk de grenzen overschrijdt van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgzaam persoon (1). (1) Cass. 28 september 2011, AR P.11.0711.F, AC 2011, nr. 506; Cass. 16 maart 2012, AR C.08.0323.F en C.09.0590.F, AC 2012, nr. 175, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2012, nr. 175; Cass. 2 maart 2015, AR C.14.0337.F, AC 2015, nr. 149; Cass. 23 november 2016, AR P.16.0689.F, AC 2016, nr. 666.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017 C.2015.0351.N AC nr. ...

- Rechtsmisbruik - Tergend of roekeloos geding - Onregelmatigheid begaan door de eerste rechter - Hoger beroep - Appellant ten gronde in het ongelijk gesteld - Gevolg - Proceduremisbruik

De omstandigheid dat door de eerste rechter een onregelmatigheid, zoals door de appellant aangevoerd, werd begaan sluit niet uit dat de appelrechter op grond van de omstandigheden van de zaak kan oordelen dat de appellant, die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, misbruik van de procedure heeft gemaakt (1). (1) Zie Cass. 29 april 2010, AR C.09.0066.N, AC 2010, nr. 295.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017 C.2015.0351.N AC nr. ...

- Rechtsmisbruik - Schadevergoeding - Oorsprong

De vordering die gebeurlijk kan worden gevorderd van de partij die de rechtspleging aanwendt voor kennelijk verdragende of onrechtmatige doeleinden, vindt haar oorsprong in de buitencontractuele aansprakelijkheid.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017 C.2015.0351.N AC nr. ...

- Recht van verdediging - Recht op een eerlijk proces - Beoordeling

De vraag of een proces eerlijk is verlopen wordt beoordeeld na onderzoek van de procedure in haar geheel (1). (1) Zie EHRM, Ankerl v. Switzerland, 23 oktober 1996.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 juni 2017 C.2015.0351.N AC nr. ...

RECHTSBIJSTAND

- Verval van de nationaliteit - Cassatieberoep - Strafrechtspleging - Geen tussenkomst van een advocaat bij het Hof - Verzoek om rechtsbijstand

Het verzoekschrift dat ertoe strekt rechtsbijstand te verkrijgen teneinde cassatieberoep in te stellen tegen een arrest dat het verval van de Belgische nationaliteit van verzoeker uitspreekt op grond van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, is niet gegrond aangezien, krachtens artikel 23, § 6, tweede lid, van dat wetboek, het cassatieberoep wordt ingesteld en berecht zoals is voorgeschreven voor de cassatieberoepen in criminele zaken, en de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie niet vereist is in strafzaken.

- Artt. 664 e.v. Gerechtelijk Wetboek

- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit

12 maart 2018

G.2018.0057.F

AC nr. ...

RECHTSMISBRUIK

- Schadevergoeding - Oorsprong

De vordering die gebeurlijk kan worden gevorderd van de partij die de rechtspleging aanwendt voor kennelijk verdragende of onrechtmatige doeleinden, vindt haar oorsprong in de buitencontractuele aansprakelijkheid.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

- Tergend of roekeloos geding

Een geding kan een tergend of roekeloos karakter hebben wanneer een partij de bedoeling heeft nadeel te berokkenen aan de andere partij of haar recht om in rechte op te treden uitoefent op een wijze die kennelijk de grenzen overschrijdt van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgzaam persoon (1). (1) Cass. 28 september 2011, AR P.11.0711.F, AC 2011, nr. 506; Cass. 16 maart 2012, AR C.08.0323.F en C.09.0590.F, AC 2012, nr. 175, met concl. van advocaat-generaal J.-M. GENICOT in Pas. 2012, nr. 175; Cass. 2 maart 2015, AR C.14.0337.F, AC 2015, nr. 149; Cass. 23 november 2016, AR P.16.0689.F, AC 2016, nr. 666.

- Art. 780bis, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0351.N

AC nr. ...

- Herstel - Strafbeding - Weigering van toepassing

Wanneer het misbruik in de uitoefening van rechten betrekking heeft op de toepassing van een contractueel beding, kan het herstel erin bestaan dat de schuldeiser het recht wordt ontzegd om op dat beding een beroep te doen.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

2 februari 2018

C.2017.0386.F

AC nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART

- Koopvaardij- en baggersector - Bedrijfsvoorheffing - Vrijstelling van doorstorting

Wanneer de wettelijke vrijstellingsvoorwaarden zijn vervuld en de vereiste documenten worden gevoegd bij de aangifte, dient de belastingplichtige de bedrijfsvoorheffing niet door te storten aan de Schatkist en wordt de bedrijfsvoorheffing niet ingekohierd; indien de vrijstellingsvoorwaarden niet zijn vervuld of wanneer de vereiste documenten niet worden gevoegd bij de aangifte, dient de belastingplichtige de bedrijfsvoorheffing wel te betalen en wordt bij ontstentenis van betaling een aanslag in de bedrijfsvoorheffing gevestigd.

- Art. 4, tweede en derde lid Wet 24 december 1999 houdende fiscale en diverse bepalingen

25 januari 2018

F.2014.0190.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

ALGEMEEN

Algemeen - Werken - Aannemer - Sociale schulden - Opdrachtgever - Opdrachtgever - Verplichtingen - Inhoudingen, gedeeltelijke heffingen op het bedrag van de werken - Stortingen aan de RSZ - Niet-nakoming - Sanctie - Bijslag - Aard van de sanctie

De bijslag die artikel 30bis, eerste lid, RSZ-wet, oplegt aan de opdrachtgever die niet voldoet aan de verplichting om aan de RSZ, krachtens artikel 30bis, § 5, eerste lid, 35 pct. te storten van het bedrag dat hij de aannemer met sociale schulden verschuldigd is op het ogenblik van die betaling, is geen straf maar een, in het algemeen belang bepaalde, forfaitaire vergoeding tot herstel van de aldus aangetaste financiering van de sociale zekerheid; hij heeft een burgerrechtelijk karakter (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2017, nr. 702 .

11 december 2017

S.2016.0030.F

AC nr. ...

Algemeen - Werken - Aannemer - Sociale schulden - Aansteller - Opdrachtgever - Verplichtingen - Inhoudingen, gedeeltelijke heffingen op het bedrag van de werken - Stortingen aan de RSZ - Niet-nakoming - Sanctie - Bijslag - Aard van de sanctie

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0030.F

AC nr. ...

WERKNEMERS

Werknemers - Onderwerping - Voorwaarde - Arbeidsovereenkomst - Beroepsinlevingsovereenkomst - Voorwerpen - Onderscheid - Bewijs - Geschrift - Geen geschrift

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

Werknemers - Onderwerping - Voorwaarde - Arbeidsovereenkomst - Beroepsinlevingsovereenkomst - Voorwerpen - Onderscheid - Bewijs - Geschrift - Geen geschrift

Uit het verschil van voorwerp tussen de beroepsinlevingsovereenkomst en de arbeidsovereenkomst volgt dat, hoewel de rechter uit het ontbreken van het geschrift dat vereist wordt door de artikelen 105, § 1, en 106, 8°, van de programmawet, een feitelijk vermoeden kan afleiden dat bijdraagt tot het bewijs van het feit dat de overeenkomst in uitvoering waarvan een partij loonarbeid presteert onder het gezag van een andere partij, die door hen omschreven wordt als een beroepsinlevingsovereenkomst waarop de voormelde bepalingen van toepassing zijn, in werkelijkheid de prestatie van loonarbeid en niet de opleiding van de presterende partij tot voorwerp heeft en bijgevolg een arbeidsovereenkomst is, het ontbreken van dat geschrift niet noodzakelijkerwijs tot gevolg heeft dat de overeenkomst een arbeidsovereenkomst is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 700.

11 december 2017

S.2016.0016.F

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Uitstel van het onderzoek van de zaak naar een latere rechtszitting op verzoek van de beklaagde met het oog op bijstand van een tolk - Recht van verdediging

De omstandigheid dat een beklagde de bijstand van een tolk vraagt en verkrijgt teneinde zijn verdediging in persoon te voeren, houdt niet in dat het daartoe zonder bijstand van een tolk toegekende uitstel het recht van verdediging zou miskennen; de bewering dat de eiser in die omstandigheden de draagwijdte van het hem toegekende uitstel niet zou hebben begrepen, vergt een beoordeling van feiten waarvoor het Hof niet bevoegd is. (1) Zoals van kracht vóór de wijziging ervan bij artikel 17 van de wet van 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, BS 24 november 2016 (van kracht op 1 juni 2017).

- Art. 31, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

6 september 2017

P.2017.0479.F

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Handelsvennootschappen - Commanditaire vennootschappen - Bestuur - Stille vennoot - Uitsluiting

Tenzij het bestuur van de gewone commanditaire vennootschap werd toevertrouwd aan een persoon die niet met de vennootschap verbonden is, mag dat bestuur enkel aan de beherende vennoten worden toevertrouwd.

- Artt. 202 en 207, § 1 Wetboek 7 mei 1999 van vennootschappen

2 februari 2018

C.2016.0448.F

AC nr. ...

VERENIGING VAN MISDADIGERS

- Criminele organisatie - Bestanddelen - Gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie of aanwending van commerciële of andere structuren - Werking van de wet in de tijd

De wet van 10 augustus 2005 heeft de definitie van de criminele organisatie uit de wet van 10 januari 1999 gewijzigd, door de voorwaarde af te schaffen dat een dergelijke organisatie het gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of de aanwending van commerciële of andere structuren moet inhouden om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken (1); de rechter dient het bestaan van de voormelde voorwaarde enkel vast te stellen voor de incriminatieperiode die aan de inwerkingtreding van de nieuwe wet voorafgaat (2).

(1) Sinds 12 september 2005 immers, datum van inwerkingtreding van de wet van 10 augustus 2005 is het gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of het aanwenden van commerciële of andere structuren om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken niet langer een bestanddeel van elke criminele organisatie (art. 324bis, Strafwetboek), maar enkel van de deelneming aan een dergelijke organisatie (art. 324ter, § 1, Strafwetboek) Die wetswijziging heeft aldus het toepassingsgebied van de in artikel 324ter, §§ 2 tot 4 bedoelde telastleggingen uitgebreid - waaronder die van het vervullen van een rol van leidend persoon binnen een criminele organisatie (§ 4), wat ten aanzien van de eiser bewezen is verklaard -, aangezien die telastleggingen niet meer afhangen van het bestaan van een van die modi operandi. (M.N.B.) (2) Het misdrijf criminele organisatie levert immers een voortdurend misdrijf op (Cass. 16 oktober 2012, AR P.12.0597.N, AC 2012, nr. 536), en "wanneer een voortdurend misdrijf is begonnen onder gelding van één wet en wordt voortgezet onder een nieuwe wet die strenger is dan de vorige, is die nieuwe strengere strafwet toepasselijk, wanneer alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn op het ogenblik dat de nieuwe wet van kracht wordt" (Cass. 5 april 2005, AR P.05.0206.N, AC 2005, nr. 198, en noot 2). (M.N.B.)

- Artt. 324bis en 324ter Strafwetboek

22 november 2017

P.2017.0744.F

AC nr. ...

VERJARING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Stuiting - Landverzekering - Schulderkenning

Artikel 35, § 3, Wet Landverzekeringsovereenkomst sluit niet uit dat de verjaring van een rechtsvordering voortvloeiend uit de verzekeringsovereenkomst kan worden gestuit door een schulderkenning in de zin van artikel 2248 Burgerlijk Wetboek.

- Art. 35, § 3 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

19 januari 2018

C.2017.0429.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Herhaling

De verjaring kan zoveel malen gestuit worden als er stuitingsdaden worden gesteld, in zoverre elk van die daden vóór het verstrijken van de lopende verjaringstermijn wordt gesteld.

- Art. 2242 Burgerlijk Wetboek

19 januari 2018

C.2017.0429.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding in rechte - Stuitende kracht - Grenzen - Virtueel daarin begrepen vordering

Om te beoordelen of een vordering virtueel begrepen is in de oorspronkelijke vordering, moet het voorwerp van die vorderingen onderzocht worden (1). (1) Cass. 8 mei 2006, AR S.05.0005.F, AC 2006, nr. 259.

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

16 februari 2018

C.2017.0328.F

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

ALGEMEEN

Algemeen - Uitstel toegekend door de eerste rechter - Beperking in hoger beroep - Eenstemmigheid

Het arrest dat het uitstel beperkt dat door de eerste rechter werd toegekend, verzwart de toestand van de beklaagde; dat moet bijgevolg vaststellen dat die beslissing door de appelrechters met eenparigheid van stemmen werd genomen (1). (1) Aldus kunnen de appelrechters het door de eerste rechter toegekende uitstel van tenuitvoerlegging van de straf niet opheffen (Cass. 9 juni 1999, AR P.99.0259.F, AC 1999, nr. 342), noch de duur ervan verlengen (Cass. 10 mei 2000, AR P.99.1887.F, AC 2000, nr. 281) wanneer zij de straf handhaven die door de eerste rechter werd uitgesproken, aangezien een dergelijke opheffing of verlenging een verzwaring van de straf uitmaakt. Daarentegen "is voor het arrest dat de hoofdgevangenisstraf verlaagt maar de duur van het door de eerste rechter voor de hoofdgevangenisstraf verleende uitstel verlengt, dat de geldboete verhoogt en het door de eerste rechter voor de geldboete toegekende uitstel intrekt, geen eenstemmigheid vereist" (Cass. 14 april 2010, AR P.09.1867.F, AC 2010, nr. 256.(M.N.B.)

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

6 september 2017

P.2017.0061.F

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking van de zaak - Verzending per post - Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter, dat per post is verzonden naar de griffie van het Hof van Cassatie, is niet kennelijk onontvankelijk (1). (1) Zie, in tegenovergestelde zin, Cass. 26 oktober 2007, AR C.07.0500.F, AC 2007, nr. 509.

- Art. 653 Gerechtelijk Wetboek

26 januari 2018

C.2017.0664.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Procespartij - Strafrechtelijke klachten, tuchtrechtelijke klachten of rechtsmiddelen tegen het openbaar ministerie - Wrakingsgrond - Ontvankelijkheid of gegrondheid van de vordering tot onttrekking - Invloed

Overeenkomstig artikel 832 Gerechtelijk Wetboek kan de omstandigheid dat een procespartij tegen wie de vordering is ingesteld, tegen het optredende orgaan van het openbaar ministerie strafrechtelijke of tuchtrechtelijke klachten zou indienen of willen indienen dan wel tegen hem rechtsmiddelen zou aanwenden of willen aanwenden, geen grond tot wraking van dat orgaan opleveren en kan het evenmin een weerslag hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering tot onttrekking.

- Art. 832 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Procespartij - Strafrechtelijke klachten, tuchtrechtelijke klachten of rechtsmiddelen tegen het openbaar ministerie - Wrakingsgrond -

Ontvankelijkheid of gegrondheid van de vordering tot onttrekking - Invloed

Overeenkomstig artikel 832 Gerechtelijk Wetboek kan de omstandigheid dat een procespartij tegen wie de vordering is ingesteld, tegen het optredende orgaan van het openbaar ministerie strafrechtelijke of tuchtrechtelijke klachten zou indienen of willen indienen dan wel tegen hem rechtsmiddelen zou aanwenden of willen aanwenden, geen grond tot wraking van dat orgaan opleveren en kan het evenmin een weerslag hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering tot onttrekking.

- Art. 832 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Procespartij - Ontzegging van haar rechten

De vordering tot onttrekking die in burgerlijke zaken wordt ingesteld door het openbaar ministerie wanneer de openbare orde in gevaar wordt gebracht omdat een gerecht kennisgenomen heeft van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid, kan, zelfs al wordt ze toegewezen, de procespartij tegen wie ze gericht is, geen enkel van zijn rechten ontzeggen.

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Procespartij - Ontzegging van haar rechten

De vordering tot onttrekking die in burgerlijke zaken wordt ingesteld door het openbaar ministerie wanneer de openbare orde in gevaar wordt gebracht omdat een gerecht kennisgenomen heeft van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid, kan, zelfs al wordt ze toegewezen, de procespartij tegen wie ze gericht is, geen enkel van zijn rechten ontzeggen.

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 138bis, § 1, Gerechtelijk Wetboek mag het openbaar ministerie in burgerlijke zaken ambtshalve optreden als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is het geval wanneer een gerecht kennisneemt van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

- Art. 138bis, § 1 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking - Wettige verdenking - Openbaar ministerie - Openbare orde in gevaar gebracht - Bevoegdheid - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 138bis, § 1, Gerechtelijk Wetboek mag het openbaar ministerie in burgerlijke zaken ambtshalve optreden als de openbare orde in gevaar wordt gebracht door een toestand die verholpen moet worden; dat is het geval wanneer een gerecht kennisneemt van een geschil waarvan het niet kan kennisnemen zonder wettige verdenking te doen ontstaan over zijn strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

- Art. 138bis, § 1 Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0625.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vordering tot onttrekking van de zaak - Verzending per post - Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift tot onttrekking van de zaak aan de rechter, dat per post is verzonden naar de griffie van het Hof van Cassatie, is niet kennelijk onontvankelijk (1). (1) Zie, in tegenovergestelde zin, Cass. 26 oktober 2007, AR C.07.0500.F, AC 2007, nr. 509.

- Art. 653 Gerechtelijk Wetboek

26 januari 2018

C.2017.0664.F

AC nr. ...

VERZEKERING

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Rechtsvordering voortvloeiend uit de verzekeringsovereenkomst - Verjaring - Stuiting - Schulderkenning

Artikel 35, § 3, Wet Landverzekeringsovereenkomst sluit niet uit dat de verjaring van een rechtsvordering voortvloeiend uit de verzekeringsovereenkomst kan worden gestuit door een schulderkenning in de zin van artikel 2248 Burgerlijk Wetboek.

- Art. 35, § 3 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

19 januari 2018

C.2017.0429.F

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnis

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnis

Krachtens artikel 19, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek is het vonnis een eindvonnis in zover daarmee de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt is uitgeput, behoudens de rechtsmiddelen bij de wet bepaald; het begrip 'eindvonnis' impliceert dat de kwestie waarop de beslissing betrekking heeft, het voorwerp van het debat heeft uitgemaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ...

- Artt. 19, eerste lid, en 1050, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

19 februari 2018

S.2017.0052.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Motiveringsverplichting - Conclusie waarop niet dient geantwoord - Advies openbaar ministerie - Schriftelijke repliek - Conclusie - Beperking

Krachtens artikel 767, §3, Gerechtelijk Wetboek, zoals hier van toepassing, kunnen de replieken van de partijen op het advies van het openbaar ministerie alleen in aanmerking worden genomen in zoverre ze antwoorden op het advies van het openbaar ministerie; het voor het eerst aanvoeren van een miskennis van het recht van verdediging ten gevolge van de in de tweede conclusieronde neergelegde conclusie in de repliekconclusie op het advies van het openbaar ministerie waarin dit stelt dat de bewuste conclusie niet buiten het beraad moet worden gehouden aangezien de uiterste datum om een conclusie neer te leggen niet verstreken was, maakt geen repliek uit op dit advies maar komt neer op een hervatting van het debat na het sluiten ervan door de rechter; dit specifieke verweer dient door de appelrechters dan ook niet in aanmerking te worden genomen noch door hen te worden beantwoord (1). (1) Cass. 20 september 2004, AR S.04.0009.N, AC 2004, nr. 421.

12 februari 2018

S.2015.0063.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Onveranderlijkheid van het rechtscollege - Onderzoek - Getuigenissen - Hervatten van het debat in zijn geheel - Verhinderde rechter - Vermoeden

Uit de artikelen 779, eerste lid, en 946, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt niet dat wanneer het rechtscollege dat over de uitslag van de getuigenissen uitspraak doet, het debat in zijn geheel hervat, de rechter die aan het getuigenverhoor heeft deelgenomen, niet vermoed wordt verhinderd te zijn.

- Artt. 779, eerste lid, en 946, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

12 januari 2018

C.2017.0011.F

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

AANHOUDING

Aanhouding - Termijn van vierentwintig uur

Artikel 12 Grondwet en artikel 18 Voorlopige Hechteniswet, verbieden om een persoon meer dan vierentwintig uur ter beschikking van een politieoverheid te houden zonder dat een onderzoeksrechter hem, vóór het verstrijken van die termijn, heeft kunnen verhoren en over de eventuele uitvaardiging van een eerste hechtenistitel heeft kunnen beslissen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 18 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12 De gecoördineerde Grondwet 1994

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

Aanhouding - Termijn van vierentwintig uur

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

BEVEL TOT AANHOUDING

Bevel tot aanhouding - Aanhouding - Invrijheidstelling door het parket - Tweede vrijheidsberoving - Bevel tot aanhouding - Termijn van vierentwintig uur - Aanvang

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - Aanhouding - Invrijheidstelling door het parket - Tweede vrijheidsberoving - Bevel tot aanhouding - Termijn van vierentwintig uur - Aanvang

Artikel 12 Grondwet en artikel 18 Voorlopige Hechteniswet hebben niet tot gevolg dat een persoon die door het parket is aangehouden en vervolgens is vrijgelaten, niet meer voor hetzelfde feit voor een onderzoeksrechter kan worden gebracht en onder aanhoudingsbevel kan worden geplaatst; in dat geval loopt de termijn van vierentwintig uur niet vanaf de eerste interpellatie door de politie, namelijk die waarna hij in vrijheid werd gesteld, maar vanaf de tweede vrijheidsberoving, namelijk die welke werd bevolen op grond van gegevens die tot een nieuwe beoordeling van de vereisten met betrekking tot de openbare veiligheid hebben geleid (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas 2017, nr.

- Artt. 18 en 28 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 12 De gecoördineerde Grondwet 1994

6 september 2017

P.2017.0927.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE***- Onderhoudsgeld voor kinderen - Te betalen door ouders - Berekening - Wet 19 maart 2010 - Werking in de tijd - Nieuwe vordering - Toepassingsgebied***

Een vordering tot wijziging van een vóór de inwerkingtreding van de wet van 19 maart 2010 vastgestelde onderhoudsbijdrage wordt slechts beschouwd als een nieuwe vordering waarop deze wet van toepassing is, wanneer de vordering tot wijziging van de vastgestelde onderhoudsbijdrage is ingesteld na de inwerkingtreding van voornoemde wet van 19 maart 2010, dus na 31 juli 2010. (1) Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd door de Wet van 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdrage voor hun kinderen.

- Artt. 17, eerste, tweede en derde lid, en 18 Wet 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdragen voor hun kinderen
- Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2016.0435.N

AC nr. ...

VREDERECHTER***- Bevoegdheid - Materiële bevoegdheid - Artikel 591, 2° Gerechtelijk Wetboek - Toepassingsgebied - Eigenaars van naburige panden - Geschillen - Gevolg van gebrek aan onderhoud van het eigen pand***

Geschillen tussen eigenaars van naburige panden, die hun oorsprong vinden in het gebrek aan onderhoud van het eigen pand van één der naburige eigenaars, zijn geen geschillen in de zin van artikel 591, 2°, Gerechtelijk Wetboek, ook al dienen ingevolge dit gebrek aan onderhoud van het eigen pand ook werken te worden uitgevoerd aan de gemene delen.

- Art. 591, 2° Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2015.0473.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN***- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij***

de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht

Het wettigheidstoezicht op de administratieve maatregel door het onderzoeksgerecht heeft betrekking op de formele geldigheid van de akte, met name of ze met redenen is omkleed en of ze in overeenstemming is met zowel de internationale rechtsregels met rechtstreekse werking in de nationale rechtsorde als met de Vreemdelingenwet; dit toezicht, dat bepaald wordt in artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet, laat de onderzoeksgerechten niet toe zich uit te spreken over de gepastheid van de akte (1). (1) Cass. 3 januari 2018, AR P.17.1202.F, AC 2018, nr. ...

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

- Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Voorwerp van het toezicht - Artikel 3 EVRM - Risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving

De verwijdering van een vreemdeling en de daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving kunnen tot een situatie leiden waarop artikel 3 EVRM van toepassing is als er ernstige redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat de vreemdeling na zijn verwijdering of wegens die verwijdering het risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen; daaruit volgt dat wanneer een vreemdeling een dergelijk risico aanvoert, het onderzoeksgerecht het bestaan ervan moet beoordelen; dat toezicht valt onder het wettigheidstoezicht en niet onder het toezicht op de gepastheid van de maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass. 3 januari 2018, AR P.17.1202.F, AC 2018, nr. ...

- Art. 72, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Artikel 3 EVRM - Risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen - Onderzoek door de dienst Vreemdelingenzaken - Ontstentenis van asielaanvraag

De Belgische staat moet het door een vreemdeling aangevoerde risico om behandelingen te ondergaan die in strijd zijn met artikel 3 EVRM onderzoeken, zelfs als hij geen asielaanvraag heeft ingediend.

- Art. 3 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2018

P.2018.0035.F

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - Met de uitkeringen niet-cumuleerbare inkomsten - Onverschuldigd betaalde - Goede trouw - Terugvordering van de uitkeringen - Grenzen - Bruto-inkomsten

Uit artikel 169, vijfde lid, koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering volgt dat de terugvordering van de uitkeringen kan worden beperkt tot het bruto bedrag van de inkomsten uit de activiteit van de werkloze, ongeacht het een activiteit in loondienst betreft of een zelfstandige activiteit.

- Art. 169, eerste en vijfde lid KB 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

19 februari 2018

S.2017.0066.F

AC nr. ...

BEDRAG***Bedrag - Tarief - Samenwoning***

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

22 januari 2018

S.2017.0024.F

AC nr. ...

Bedrag - Tarief - Samenwoning

Om te besluiten dat twee of meer personen die onder hetzelfde dak wonen hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen en dus samenwonen, is vereist, maar volstaat het niet, dat zij uit dit leven onder hetzelfde dak een economisch en financieel voordeel halen; daarvoor is tevens vereist dat zij ook taken, activiteiten en andere huishoudelijke aangelegenheden, zoals het onderhoud en eventueel de inrichting van de woonst, de was, de boodschappen, het bereiden en nuttigen van de maaltijden gemeenschappelijk verrichten en daarvoor eventueel financiële middelen inbrengen; het volstaat niet dat zij de belangrijkste leefruimtes en kosten van eenzelfde woning delen, dat zij enkel de kwesties inzake huur en kosten van die woning gemeenschappelijk regelen en uit die omstandigheden een economisch en financieel voordeel halen (1) (2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. ... (2) Cass. 9 oktober 2017, AR S.16.0084.N, AC 2017, nr. 534.

22 januari 2018

S.2017.0024.F

AC nr. ...

RECHT OP UITKERING***Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Informatiebrief van de RVA - Periode - Te leveren inspanningen - Toetsing - Bewijs van verzending van de informatiebrief - Bewijslast - Ontstentenis van bewijs***

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Artikel 58 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 - Algemene verplichting - Artikelen 59bis/1 tot 59quinquies van datzelfde koninklijk besluit - Activeringsprocedure - Bijzondere reglementering op de verplichting naar werk te zoeken - Onderscheid - Beoordeling van de inspanningen - Bevoegdheid van de rechter

De regelgever heeft inzonderheid de artikelen 59bis/1 tot 59quinquies/2 aangenomen om te bepalen of de jonge werknemer het risico blijft lopen op onvrijwillige werkloosheid of niet; daaruit volgt dat de in artikel 58 vermelde voorwaarde om actief naar werk te zoeken beoordeeld wordt op grond van die bepalingen: bijgevolg kunnen de directeur, tijdens de activeringsprocedure, en de arbeidsrechtbank die krachtens artikel 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek kennisneemt van een geschil over het recht op uitkeringen waarvan de jonge werknemer is uitgesloten op grond van artikel 9quater/3, § 6, van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991, de inspanningen van laatstgenoemde om zich op de arbeidsmarkt in te schakelen niet louter op grond van artikel 58 van het koninklijk besluit beoordelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 703.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Informatiebrief van de RVA - Periode - Te leveren inspanningen - Toetsing - Bewijs van verzending van de informatiebrief - Bewijslast - Ontstentenis van bewijs

Die brief is de vorm waarmee de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening voldoet aan zijn verplichting om de jonge werknemer in te lichten over zijn verplichting om actief naar werk te zoeken en samen te werken met de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding en over het verloop en de eventuele gevolgen van de procedure; hij vormt een basisvoorwaarde en een waarborg van die opvolgingsprocedure van de verplichting van de jonge werknemer; de ontstentenis ervan maakt die procedure ongeldig (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 703.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Informatiebrief van de RVA - Periode - Te leveren inspanningen - Toetsing - Bewijs van verzending van de informatiebrief - Bewijslast

Overeenkomstig artikel 13, § 3, van het koninklijk besluit van 20 juli 2012, gaat de eerste evaluatie, waartoe wordt overgegaan na de verzending van de informatiebrief bedoeld in § 2, over de inspanningen die de werknemer heeft geleverd om zich in te schakelen op de arbeidsmarkt vanaf de datum van ontvangst van die brief tot de datum van ontvangst van de vraag van de directeur bedoeld in artikel 59quater/1; het staat aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te bewijzen dat hij de in de voormelde bepalingen voorgeschreven vormvereiste, namelijk de verzending van die brief, heeft vervuld; de omstandigheid dat die bepalingen geen aangetekende zending vereisen, vormt geen vrijstelling om het bewijs ervan te leveren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 703.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Artikel 58 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 - Algemene verplichting - Artikelen 59bis/1 tot 59quinquies van datzelfde koninklijk besluit - Activeringsprocedure - Bijzondere reglementering op de verplichting naar werk te zoeken - Onderscheid - Beoordeling van de inspanningen - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsplan - Niet-naleving - Tekortkoming - Uitsluiting van de werkloze - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbanken - Bevoegdheid van de rechter - Volheid van rechtsmacht - Gevolg

Wanneer de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening een werkloze op grond van artikel 59sexies, § 1, vierde lid, Werkloosheidsbesluit, uitsluit van het genot van uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat er tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een geschil betreffende het recht op uitkeringen waarvan laatstgenoemde is uitgesloten; die betwisting behoort tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank krachtens de artikelen 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, en 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, oefent een controle met volheid van rechtsmacht uit op de beslissing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening; ze dient, met eerbiediging van het recht van verdediging en binnen de grenzen van het geding, zoals de partijen dat hebben afgebakend, na te gaan of de beslissing overeenkomstig de wetten en verordeningen inzake werkloosheid is geweest en uitspraak te doen over het recht van de werkloze op uitkeringen; ze kan dat recht enkel erkennen met eerbiediging van die wetten en verordeningen: de arbeidsrechtbank doet uitspraak op basis van het geheel van de middelen van de partijen en van de stukken, die in voorkomend geval op haar verzoek worden overgelegd, en niet enkel op basis van de gegevens uit het administratief dossier (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2017, nr.

11 december 2017

S.2016.0093.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur

van het RVA-bureau - Administratieve procedure - Aard

De administratieve procedure voor de opvolging van het actieve zoekgedrag heeft zowel tot doel om, in overleg met de werkloze, de concrete acties te preciseren die laatstgenoemde moet ondernemen om te voldoen aan zijn verplichting om actief naar werk te zoeken, rekening houdend met zijn specifieke situatie en met de criteria van de passende dienstbetrekking, als om na te gaan of hij aan die verplichting voldoet; de oproeping van de werkloze voor het evaluatiegesprek, de evaluatie, de uitnodiging van de werkloze om een activeringsovereenkomst aan te gaan, het kiezen, in overleg met de werkloze, van de concrete acties die zijn opgenomen in die overeenkomst en de uitsluiting van de werkloze van het recht op uitkeringen zijn eenzijdige administratieve handelingen van de directeur die uitgaan van de uitoefening van het openbaar gezag (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 699.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Informatiebrief van de RVA - Periode - Te leveren inspanningen - Toetsing - Bewijs van verzending van de informatiebrief - Bewijslast

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0064.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Administratieve procedure - Gevolg - Aard van de activeringsovereenkomst

De activeringsovereenkomst is geen overeenkomst die onderworpen is aan de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek maar de akte die de vormvereiste van het regelmatige overleg met de werkloze vaststelt teneinde de voorwaarden te preciseren waaraan hij zal moeten voldoen om zijn verplichting om actief naar werk te zoeken, na te komen; de activeringsovereenkomst valt niet onder de toepassing van de artikelen 1147 en 1148 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 699.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

Wanneer de directeur een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen op grond van artikel 59sexies, § 6, en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat er een geschil tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze over het recht op de uitkeringen waarvan hij is uitgesloten; krachtens de artikelen 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek en 7, § 11, Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders behoort dat geschil tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank; de arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennisneemt, oefent op de beslissing van de directeur een toetsing met volle rechtsmacht uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 699.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Beslissing tot uitsluiting - Betwisting - Gevolg - Bevoegdheid van de rechter

De omstandigheid dat de werkloze geen rechtsmiddel voor de arbeidsrechtbank heeft aangewend tegen de oproepingen, evaluaties, uitnodigingen om de schriftelijke overeenkomsten te sluiten of om de in die overeenkomsten opgenomen concrete acties te kiezen, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank om toe te zien op de wettigheid van de beslissing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening waardoor de werkloze die niet voldoet aan de verplichting om actief naar werk te zoeken wordt uitgesloten van het recht op uitkeringen, en om uitspraak te doen over het recht van de werkloze op uitkeringen door na te gaan of hij aan die voorwaarde voldoet, derhalve, dat de concrete acties die deze preciseren, werden bepaald overeenkomstig de voormelde artikelen 59bis tot 59quinquies (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. 699.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Administratieve procedure - Aard

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsovereenkomst - Toetsing - Directeur van het RVA-bureau - Administratieve procedure - Gevolg - Aard van de activeringsovereenkomst

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0012.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Actieve zoektocht naar werk - Activeringsplan - Niet-naleving - Tekortkoming - Uitsluiting van de werkloze - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbanken - Bevoegdheid van de rechter - Volheid van rechtsmacht - Gevolg

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

11 december 2017

S.2016.0093.F

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking van de wet in de tijd - Criminele organisatie - Bestanddelen - Gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie of aanwending van commerciële of andere structuren

De wet van 10 augustus 2005 heeft de definitie van de criminele organisatie uit de wet van 10 januari 1999 gewijzigd, door de voorwaarde af te schaffen dat een dergelijke organisatie het gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of de aanwending van commerciële of andere structuren moet inhouden om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken (1); de rechter dient het bestaan van de voormelde voorwaarde enkel vast te stellen voor de incriminatieperiode die aan de inwerkingtreding van de nieuwe wet voorafgaat (2).

(1) Sinds 12 september 2005 immers, datum van inwerkingtreding van de wet van 10 augustus 2005 is het gebruik van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of het aanwenden van commerciële of andere structuren om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken niet langer een bestanddeel van elke criminele organisatie (art. 324bis, Strafwetboek), maar enkel van de deelneming aan een dergelijke organisatie (art. 324ter, § 1, Strafwetboek) Die wetswijziging heeft aldus het toepassingsgebied van de in artikel 324ter, §§ 2 tot 4 bedoelde telastleggingen uitgebreid - waaronder die van het vervullen van een rol van leidend persoon binnen een criminele organisatie (§ 4), wat ten aanzien van de eiser bewezen is verklaard -, aangezien die telastleggingen niet meer afhangen van het bestaan van een van die modi operandi. (M.N.B.) (2) Het misdrijf criminele organisatie levert immers een voortdurend misdrijf op (Cass. 16 oktober 2012, AR P.12.0597.N, AC 2012, nr. 536), en "wanneer een voortdurend misdrijf is begonnen onder gelding van één wet en wordt voortgezet onder een nieuwe wet die strenger is dan de vorige, is die nieuwe strengere strafwet toepasselijk, wanneer alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn op het ogenblik dat de nieuwe wet van kracht wordt" (Cass. 5 april 2005, AR P.05.0206.N, AC 2005, nr. 198, en noot 2). (M.N.B.)

- Artt. 324bis en 324ter Strafwetboek

22 november 2017

P.2017.0744.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Onderhoudsgeld voor kinderen - Te betalen door ouders - Berekening - Wet 19 maart 2010 - Nieuwe vordering - Toepassingsgebied

Een vordering tot wijziging van een vóór de inwerkingtreding van de wet van 19 maart 2010 vastgestelde onderhoudsbijdrage wordt slechts beschouwd als een nieuwe vordering waarop deze wet van toepassing is, wanneer de vordering tot wijziging van de vastgestelde onderhoudsbijdrage is ingesteld na de inwerkingtreding van voornoemde wet van 19 maart 2010, dus na 31 juli 2010. (1) Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd door de Wet van 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdrage voor hun kinderen.

- Artt. 17, eerste, tweede en derde lid, en 18 Wet 19 maart 2010 tot bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdragen voor hun kinderen

- Art. 1321 Gerechtelijk Wetboek

23 juni 2017

C.2016.0435.N

AC nr. ...

WETTIGHEID VAN BESLUITEN EN VERORDENINGEN

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Gemeentelijk belastingreglement - Bekendmaking - Wettelijk bewijs - Register - Aantekening - Vaste dagtekening - Geen vaste dagtekening - Tegenstelbaarheid van het belastingreglement

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het, na te hebben overwogen dat de aantekening, in het register van bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeentelijke overheden, van de bekendmaking van het betwiste belastingreglement geen vaste dagtekening heeft, beslist dat het bewijs van de bekendmaking niet overeenkomstig de wet is geleverd en dat het, bij gebrek aan bekendmaking, niet aan de belastingschuldige kan worden tegengeworpen.

- Art. 1 KB 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden

- Art. L 1133-2 Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

12 januari 2018

F.2016.0087.F

AC nr. ...